„La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul.” (Ev. Ioan. 1/1.)

*

„Am văzut apoi, în mâna dreaptă a Celui ce ședea pe tron, o carte scrisă înăuntru și pe dos, pecetluită cu șapte peceți.

Și am văzut un înger puternic, care striga cu glas mare: Cine este vrednic să deschidă cartea și să desfacă toate pecețile ei?

Dar nimeni în cer, nici pe pământ, nici sub pământ nu putea să deschidă cartea, nici să se uite în ea.

Și am plâns mult, fiindcă nimeni n-a fost găsit vrednic să deschidă cartea, nici să se uite în ea.

Și unul dintre bătrâni mi-a zis: Nu plânge. Iată, a biruit leul din seminția lui Iuda, rădăcina lui David, ca să deschidă cartea și cele șapte peceți ale ei.

Și am văzut, la mijloc, între tron și cele patru ființe și în mijlocul bătrânilor, stând un Miel, ca înjunghiat, și care avea șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu, trimise în tot pământul.

Și a venit și a luat cartea, din dreapta Celui ce ședea pe tron.

Și când a luat cartea, cele patru ființe și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut înaintea Mielului, având fiecare alăută și cupe de aur pline cu tămâie care sunt rugăciunile sfinților.

Și cântau o cântare nouă, zicând: Vrednic ești să iei cartea și să deschizi pecețile ei, fiindcă ai fost înjunghiat și ai răscumpărat lui Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din toată seminția și limba și poporul și neamul;” (Apoc. 5/1-9.)

*

„Și am auzit, din tron, un glas puternic care zicea: Iată, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii și El va sălășlui cu ei și ei vor fi poporul Lui și însuși Dumnezeu va fi cu ei.”

(Apoc. 21/3.)

*

„Și în cetate nu va intra nimic pângărit și nimeni care e dedat cu spurcăciunea și cu minciuna, ci numai cei scriși în Cartea vieții Mielului.” (Apoc. 21/27.)

„Acest cuvânt sunt Eu - Cartea Mielului (Cartea Vieții)”

Selecție de texte din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

... Duhul lui Dumnezeu vorbește. Așa cum se găsește în Viețile Sfinților, așa se va găsi și această vorbire și **se va face o singură carte**.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 13-01-1974

***

… Iată, luați din Duhul Meu și fiți întru Duhul Sfânt. Acest sobor este ceresc, și este cerul oaspete la acest sfânt sobor. Pace vouă! Pace și Duh Sfânt! Pace și tărie și împărăție sfântă, precum în cer așa și peste voi, și de la voi peste multe mulțimi apoi! Iată, pe această piatră vom zidi biserica

începutului învierii făpturii lui Dumnezeu. Credeți în Domnul Iisus Hristos. Eu sunt. Nu vă temeți, și vom lucra această corabie. Pecetluiți această taină până vom lua și vom deschide aceste peceți, **căci vrednic este Mielul lui Dumnezeu să ia această carte și să deschidă pecețile ei în strigătele mulțimilor care vor veni și se vor adăpa din această piatră, din acest munte al binecuvântărilor.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu și al sfintei Virginia în soborul pentru zidirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 09-06-1991

***

Saltă cerul de bucurie când vede că mai este pe pământ credință vie și lumină de Duh Sfânt peste fiii și fiicele care așteaptă împărăția lui Dumnezeu. Această piatră coborâtă din cer prin cuvânt, **Eu sunt această piatră**; Eu și cei ce au crezut în vremea împlinirilor cele scrise pentru vremea aceasta. Această iesle binecuvântată este ascunsă de înțelesurile celor ce nu sunt învăluiți de lumina înțelepciunii curate și neamestecate cu cele din lume.

Iată de ce am așezat acest semn peste România Mea. (*Vezi selecția tematică: „Semnul Fiului Omului”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; Issuu; pubhtml5; joomag; archive.org; n.r.*) Am așezat această iesle de cuvânt ceresc ca să vină omul înapoi la Mine, ca să aduc pe cel credincios la starea cea pe care am lăsat-o Eu peste cei puțini ai Mei atunci când M-am dus să-Mi iau locul de unde coborâsem când am luat trup de om văzut, de Dumnezeu văzut între oameni. În lume am venit atunci, dar lumea nu M-a cunoscut, iubiții Mei. Și iată, iarăși face Domnul o lucrare mare, dar lumea nu poate să o înțeleagă, și dacă nu poate, hai, iubiții Mei, hai, că Noi suntem în voi, și voi în Noi. Hai să-l facem pe om să priceapă această vreme cerească. Este scris că cele ce au fost, iarăși vor mai fi, și iarăși este scris că voi veni și voi fi împlinitor. Dar cu voi nu sunt așa cum sunt pentru lume, căci voi v-ați lăsat lucrați de Mine, v-ați lăsat cu Mine și ați cunoscut că Eu sunt, și n-am încetat această lucrare de când am început-o în România, căci am venit la România Mea să-i pregătesc haină curată și albă, căci cu ea voiesc să împlinesc Scriptura aceea care spune: ***«Și am văzut pe biruitorii fiarei și ai chipului ei și ai numărului numelui ei stând în picioare pe marea de cristal, având alăutele Domnului. Și am văzut mulțime multă, din tot neamul și limbile și semințiile, stând înaintea tronului Mielului, îmbrăcați în veșminte albe, și cântau cântarea cea nouă, cântarea lui Moise, cântarea celor răscumpărați din robie».*** Această Scriptură voiesc s-o săvârșesc cu România Mea, și toți vor înțelege în ziua aceea cuvintele evanghelistului Ioan, care așa a scris: ***«Iată, cortul lui Dumnezeu este între oameni, și va locui cu ei, și Dumnezeu va umbla cu ei, și orice lacrimă va fi ștearsă».*** (*Vezi selecția tematică: „România - Noul Ierusalim - Noul Canaan”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; scribd; archive; issuu; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către Gheorghe Zamfir din 22-02-1992

***

Se uită Sfânta Treime la preoții și la cărturarii acestui veac, Se uită ce au făcut, căci **au desființat aceștia orânduiala Fiului lui Dumnezeu cea lăsată peste biserică, peste cea dintâi biserică de după întruparea Sa. Se aduna biserica și era în mijlocul ei cuvântul lui Dumnezeu, căci am lăsat prooroci, și am zis să fie așa și nu altfel biserica;** așa întreagă și nu cu lipsuri ale trupului ei. Și iată ce a ajuns biserica! Dar cine să-i deschidă ochii ca să vadă că ea nu mai este cu Mine? O, să-i primească pe cei trimiși spre ea și să-și vadă ea goliciunea sa, și să se întocmească din nou biserica, și să fie ca la început și să-și trezească dragostea ei cea dintâi; cea dintâi, căci va fi să se umble în taina celor dintâi așezări ale bisericii Mele. Dar Eu vă spun că s-a văzut și această

umblare, și iată, iubiții Mei, voi sunteți fiii bisericii cea dintâi, și am ajuns cu ea până la voi, și voi sunteți cei mai mici, și v-a așteptat cerul, iubiții Mei. Fiți tari și fiți dârji întru cele dintâi, căci voi n-aveți a vă teme de cele ce s-au stricat din duh de semeție și de slavă deșartă, căci iată ce fac Eu: fac un lucru nou ca să se vadă în el cei dintâi ai Mei și să încapă în acest nou toate semințiile Mele care au fost întâi și care au început întâi, iar când va ieși această carte, va fi iarăși trupul bisericii Mele așa cum l-am lăsat să fie. **Va ieși această carte, căci vrednic este Mielul lui Dumnezeu să ia această carte și să-i desfacă pecețile ei și să se vadă începutul cel nou, cel de atunci și cel de acum, căci am făcut început nou, început tainic, după rânduiala lui Melchisedec, și am așezat în această grădină troiță vie, ca să se aducă întreită jertfă vie și curată, precum Eu curat sunt.**

Însemnaţi în cartea mărturiilor toate semnele care au lucrat de aici peste cei ce s-au lovit sau au pierit zdrobiţi de această piatră, căci aceste semne vor veni tot mai mult, ca să servească slavei acestei taine cereşti.

Acesta se va numi muntele cel sfânt al vremii plinirii cereşti, şi va fi să fie cinstit şi slăvit cu mult mai mult decât muntele în care vorbea Dumnezeu cu glasul Său ceresc din pară de foc atunci când Moise a trebuit să se suie şi să aducă cuvintele Domnului către Israelul cel de atunci. Nimeni nu s-a suit atunci acolo, ci numai Moise s-a suit, şi a rămas Moise sfântul lui Dumnezeu după aceea, şi s-a coborât la Israel şi l-a făcut pe Aaron preot peste Israel, şi asculta Aaron pe Moise, căci Moise venea de la Dumnezeu. **Şi iată, acum va fi mai mult decât atunci, şi voi lucra minuni cereşti,** ca să cunoască cei ce se apropie să vină, să cunoască toţi taina acestui munte ceresc, căci acest munte se numeşte: **Cuvântul lui Dumnezeu, şi această cetate se va numi: „Acolo este Domnul".**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la un an de la punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-1992

***

Glasul Meu cuvintează peste ieslea cuvântului Meu. Eu sunt Cuvântul. Acesta este numele Meu, Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu întru cea de a doua venire a Mea. Să se aștearnă cuvântul Meu și să se dea de știre, și spre lucru apoi. Amin.

Voi, cei ce străjuiți întru întâmpinarea glasului Meu, lucrați, tată, și dați trup cuvântului glasului Meu. **Pace vouă, și așezați-vă să dați cuvântului Meu ființă în această carte, căci cartea aceasta, Eu sunt, Eu, întru cuvânt rostit, pentru ca să se împlinească cuvântul cel rostit de Dumnezeu.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 23-04-1994

***

O, copii ai poporului Meu, vin mereu în mijlocul vostru și vă îndemn să facem sfat ceresc, și voi nu știți ce vreau să fac Eu peste voi, că dau mereu să vă vindec, să vă ajut să vă deschideți ranele și bubele și puroiul, care nu sunt altceva decât neascultare și gândire vătămătoare, care nu seamănă cu planul Meu, și sunt neîmpăcare cu Dumnezeu. Iată, vreau să așez lucrători peste popor, lucrători din loc în loc peste popor. Să ia de la Mine lucrătorul și să pună peste voi; să ia de pe voi și să curețe ce nu-I place lui Dumnezeu, ce nu intră cu veacul cel nou, care dă să se lase peste voi, copii ai poporului sfânt, că Mă frământ cu tot cerul, și Mă întreb: **ce veți face voi când această**

carte va sta cu voi la socoteală? Această carte lucrată de Dumnezeu vreme de patruzeci de ani, este adevărată această carte, și voi stați la îndoială pentru ea. Eu spun aceasta peste cei neascultători: adevărată și dumnezeiască este această carte scrisă de Duhul Sfânt în vremea voastră.

Cartea Mielului

A fost cartea cea dintâi, pe care Eu am dictat-o lui Moise, alesul Meu; fir cu fir i-am dictat-o, toată facerea lumii și tainele ei, toată truda Mea cu Israel cel de atunci și proorociile cele de atunci, căci Moise a fost mare prooroc. Și au fost toți proorocii așezați în cartea aceea, căci s-a vorbit din cer și s-a așezat pe pământ tot cuvântul rostit de cer. Și toată cartea cea dintâi a vorbit de venirea întrupată a Fiului lui Dumnezeu din Fecioară, de începutul împărăției lui Dumnezeu peste oameni și în oameni.

Și a fost apoi cartea cea de a doua, pe care am dictat-o Eu, Domnul, apostolilor Mei, lăsând prin ea cuvântul Meu peste pământ. Dar cartea aceasta a doua e mare, fiilor, mare de tot, dar n-a putut fi cuprinsă de pământ, căci a fost puțin pământ nou și ceresc, născut de la cuvântul Meu, că lumea era dată la idoli și nu știa de Dumnezeu, dar apostolii Mei s-au apucat apoi și au lucrat pe viu cu Mine peste lume, și s-a răspândit împărăția Mea din loc în loc atunci, și au recunoscut mulțimi de oameni pe Dumnezeu, Creatorul și Stăpânul a toate. Și acum, învățătura împărăției Mele este cunoscută de tot pământul, dar Domnul, Creatorul, plânge cu cerul, că nimeni nu mai are trăire cerească, și toată lumea are păcat dacă a știut ce vrea Domnul de la ea. Tot pământul în lung și în lat știe de Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Cel întrupat în Fecioară prin cuvântul Duhului Sfânt, și M-am zbuciumat cu Tatăl Meu și cu cerul tot, ca să fac izbăvire peste lumea care are numai idoli, peste tot omul care a făcut din el idol, din el, și din tot ce-i place lui. Și te-am ales pe tine, popor care erai scris ca să fii pentru Mine și pentru învierea ta și a lumii, și am așezat în mijlocul tău un vas curat, ca să te uiți în el și să te speli din el, căci în el a fost apa cea vie, a fost cuvântul Meu întru izvor ceresc. **Și iată, așa am lucrat cartea cea de a treia,** pe care v-am dictat-o vouă și pe care n-am sfârșit-o de dictat, căci acest izvor curge din tronul Treimii cerești și va să inunde pământul cu viață și cu împărăție de cer și de nestricăciune pe pământ.

Iată, Israele, omul vorbește cu telefonul, și crede omul, crede când face așa, crede și înțelege că vorbește cu capătul celălalt al pământului, dar tu, creștine tată, nu-L crezi pe Cel ce te-a făcut pe tine și tot ce se vede și ce nu se vede. Eu sunt mai presus decât felul vostru de vorbiri și de legături dintre voi. Crede și în Mine, măi creștine îndoielnic. Crede, tată, și cercetează, ca să vezi că **Eu sunt Creatorul acestei cărți cerești.** Crede, măi creștine, că doar Eu te-am înfiat pe tine, și tu nu ești mai deștept și mai iscusit ca Mine. Crede și în Mine, nu numai în tine. Crede și în Dumnezeu, Care vorbește din cer cu tine, Care vorbește pentru tine de deasupra ta, Care are putere să vorbească cu glasul Său peste tine. Aștept, tată, încredințarea ta, ca să ajungi să ai și tu firul cel din cer în casa ta, telefonul cel din cer, ca să auzi și tu, creștine. Eu sunt glasul care umple cerul și pământul, de la o margine la alta, și nu am nevoie de fire și de știința oamenilor și a meșterilor deștepți, ci am nevoie de tine și de credința ta și de casa ta curată și cerească, și ca să te cunosc că ești servul Meu, și ca să pot să vin spre urechea ta și să ți-o destup, ca să auzi glasul cuvântului Meu. Eu sunt Cuvântul, și am putere să vorbesc peste tine și să Mă fac auzit de tine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena, din 03-06-1994

***

O, Israele, nu cumva să te iei după omul care lungește suferința, care lungește veacul cel rău, care nu vrea să vină Domnul cu împărăția Sa cea fără de veac, cea fără de sfârșit. **Uită-te tu, că dacă pui zece dascăli să-ți arate drumul și Scriptura, nu se potrivesc unul cu altul. Și cum mai vine asta? Și iată, lumea nu se trezește ca să vadă că străjerii ei nu străjuiesc de la Domnul, și străjuiesc de la ei.** Să nu mai zică lumea că este cu Mine, că mai mare păcat are dacă zice așa. Și iar vă zic vouă: **una este să zici biserică cu slujitori, și alta este să zici biserică a lui Iisus Hristos, cu slujitori ca Iisus Hristos, ca Învățătorul ei, Iisus Hristos.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din 09-06-1994

***

Împărăția Mea Eu am asemănat-o și cu pildele cele firești, dar pildele firești nu sunt veșnice, tată, sunt doar închipuirea celor veșnice. Ați văzut ce a făcut prințul lumii, că l-a lipit pe om de cele văzute ale sale, ale prințului lumii, măi copii. **Și acum, la sfârșitul său, prințul lumii și-a făcut o mașinărie și a deschis o fereastră a celor văzute și a încântat cu ea toată făptura,** (*Televiziunea, computerul și internetul, n.r.*) **și se uită omul la această fereastră și uită de cer omul, și se uită la încurcarea limbilor de pe pământ, care se văd prin această fereastră. Dar Eu îl voi păcăli și voi întoarce această armă împotriva lui, că Mă voi folosi de arma lui și de fereastra lui, și voi strecura prin ea lucrarea Duhului Sfânt și vederea vieții cerești pe care o lucrez peste tine și o întocmesc peste tine, Israele, poporul Meu de azi. Iată, am venit să-ți arăt prin fereastra aceasta, să-ți arăt mărturia sărbătorii tale cu Mine la praznicul Înălțării, la praznicul lui Verginica și al satului lui Verginica**. Eu am de întors pe toate spre cele ce nu se vor mai strica în veac, dar stai la școala Duhului Sfânt, măi poporul Meu, stai, fiule, și învață bine, ca să iei coroniță și dar și premiu de mântuire, Israele.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 19-06-1994

***

Deschide iarăși cartea acestei profeții, căci cum a rămas cartea lui Moise, a lui Isaia, a lui Ieremia, a lui Matei, a lui Pavel, așa a rămas și rămâne cartea lui Verginica, Israele, cartea Mea prin ea, căci Eu am fost în trupul ei, așa cum într-un sâmbure este miez. (*Vezi selecția tematică: „Trâmbițele apocaliptice”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; archive; Google Drive; Scribd; issuu; pubhtml5, n.r.*) Cine vrea să mănânce miezul dintr-un sâmbure, acela trebuie să desfacă sâmburele și să mănânce miezul. Așa trebuia să crezi tu în Duhul Meu Cel Sfânt, acoperit de trupul lui Verginica. Așa și în tine, copile din Israel, tot așa și în tine Mă aciuez, ca să fiu în tine și ca să fii tu în Mine, dar nu numai Eu în tine, ci și tu în Mine, tată. Să nu stau nelucrător în tine, poporul Meu, că în Verginica n-am stat nelucrător, și am făcut din ea greblă, și sapă, și târnăcop, și coasă, și seceră, și secure, și vas de băut și de mâncat am făcut, și fir ceresc de cuvântat cuvântul Meu, și soare am făcut din ea, dar tu de ce n-ai văzut lumina lui, popor mititel la ochii sufletului tău? Iată, tată, Eu am cuvânt proorocesc în mijlocul tău și am grădină cu prooroci în ea și am în ea cuvântul Meu, și așa să fii și tu, Israele, și să fii un singur trup, ca să te unească Duhul Meu și Trupul Meu, să te unească într-un singur trup, căci mare este taina Mea în mijlocul tău, și pe Mine Mă doare că tu nu o știi, că n-ai vrut să fii vrednic s-o știi și s-o poți purta, și iată, vin la tine și îți spun: pregătește-te, Israele, că se va da cerul în lături și voi rămâne descoperit deasupra ta, și dacă vei fi numai trup, te vei topi sub lumina slavei Mele. (*Vezi selecția tematică: „Slava*

Domnului", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Scribd; Archive.org; Google Drive; issuu; pubhtml5; joomag, n.r.)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creștin, din 16-10-1994

***

Iată, am venit și aștept să cuvintez și să ia ființă în cartea Mea de azi cuvântul Meu cu care vin acum.

Mă aplec înaintea ieslei Mele și dau să intru pe poartă. Cum adică pe poartă? Ce este cuvântul acesta? O, măi copii ai ieslei Mele, ce poartă aduc Eu în vorbire? **Iată, voi sunteți poarta prin care Eu intru în carte și Mă înființez prin cuvânt. Dacă Eu sunt Cuvântul, Eu sunt cartea, Eu, măi fiilor, de vreme ce Eu sunt Cuvântul cărții.** Eu sunt Cuvântul, și voi sunteți poarta Cuvântului, poarta Domnului Iisus Hristos, prin care Domnul intră în Ierusalim, intră în Israel, intră Domnul, tată.

O, fiilor de la poartă, poarta cerului spre pământ, poarta intrării Cuvântului în Ierusalim! O, măi fiilor, **scris este în carte că porțile acestea vor fi deschise zi și noapte, și noapte nu va mai fi**. Iată, tată, zi și noapte să fiți voi pregătiți înaintea Mea ca să intru, că Eu, cum ajung până la porți, porțile trebuie să vegheze pentru Stăpânul lor, măi fiilor, și pe cine numesc la porți, apoi să fie la porți și să ridice porțile la vreme. Tată, nu vă supărați pe Mine, dar nu e bine să aștept, că Eu v-am spus în cartea lucrării Mele că fiecare clipă își are binecuvântarea ei. Fiți portari însuflețiți pentru ca Eu să pot intra când vin și să nu trebuiască să fie amânată intrarea Mea. Nu vă trageți din lucru, că Eu, iată, iarăși rostesc lucrare de pace peste așezământul muntelui Meu cel sfânt. Pacea Mea v-o dau, și dacă v-o dau, să vă găsesc în ea, să vă scăldați în ea și să nu ieșiți din această putere, ca să puteți fi în stare să stați întru întâmpinarea Mea.

Extras din Cuvântul Domnului către păstorii poporului creștin, din 18-11-1994

***

Ierusalime, popor al lui Israel, am fost cu tine patruzeci de ani și **am trimis glas de trâmbiță** peste tine ca să te aduni acum la sărbătoarea cea mare, căci Eu, Domnul, **desfac pecețile cărții, și voi sărbători această carte care se numește Cuvântul lui Dumnezeu.** Dar cartea aceasta nu mai ai când s-o înveți, și de aceea vin înaintea ta. Iau pe fiii grădinii Mele și Mă cobor cu ei în calea ta, la poala muntelui, căci **tu ești muntele Meu** și ai vârf și ai poale. Nu mai ai, tată, când să înveți să faci cele din carte. Vremea învățatului a fost până acum. Acum e sărbătoare de trecere. **Cartea aceasta trebuie acum s-o împlinești mereu, mereu, și de aceea am coborât Eu acum**. Am coborât să-ți spun cuvânt. Și ce cuvânt? Cuvânt de împlinit. Fii atent, că Moise a postit patruzeci de zile ca să vorbească cu Mine și să se sfințească apoi, și să rămână întru Mine. Ilie a postit patruzeci de zile ca să vorbească cu Mine și să-l iau la cer cu trăsură și cu cai cerești. Verginica, fiule, a postit patruzeci de zile, și apoi am coborât în ea și am făcut din ea izvorul râului vieții, și din râul acesta ai băut tu. (*Vezi selecția tematică: „Acest cuvânt este râul vieții", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*) Eu sunt râul vieții, și am izvorât din Verginica în calea ta, că am făcut din ea stâncă, și temelie pe stâncă, și am venit și Mi-am atins toiagul Meu de ea, și a țâșnit din ea izvorul râului vieții, și tu, Israele, ai băut din râul vieții. Dacă până acum nu ai știut ce ai băut tu prin această stâncă, iată, azi îți spun din ce ai băut tu**. Ai băut din râul vieții, râul despre care scrie în Scripturi. Și** cum așa? M-am coborât și am biruit lumea din tine, și am biruit necredința din tine, și ți-am făcut cu mâna și ți-am arătat izvorul Meu și ți-am dat să bei din el și să înviezi, și să-ți dau, tată, drum de rai sub picioare. Am

stat cu potecuța cea spre rai în calea ta și mereu ți-am arătat-o, și mereu te-am îmbiat spre rai. **Râul curgea spre tine**, că am făcut din Verginica albie de râu. O, ce n-am făcut Eu din ea ca să stau înaintea ta! În vremea lui Moise stăteam acoperit și lucram. Eram acoperit de nor sau de negură, sau de văzduh eram acoperit, iar Moise asculta glasul Meu și spunea poporului cuvântul Meu, și am lucrat atunci după cum era omul, tată. În vremea lui Ilie tot așa am lucrat, și am fost ascuns în vânt și am vorbit cu Ilie. (*Vezi selecția tematică: „Enoh și Ilie", - și pe edocr; jumpshare; joomag; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Cu proorocii tot așa am lucrat. Cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov am lucrat la fel. Iată, Israele, câți fii ai credinței! Și astăzi ai fost tu scris și ales ca să ai glasul Meu și cuvântul Meu peste tine, și acum îți pun carte pe brațe, că dacă o bucățeleam până acum, tu n-ai mai fi fost popor al Meu, că te-ar fi rupt în bucăți vremea și fiii vremii, dar **am poruncit să se desfacă pecețile cărții, căci vrednic sunt să iau și să deschid aceste peceți**. Am spus cu puțin timp înainte: ***«Vai de cel ce moare mai înainte de deschiderea cărții!».*** Și iată de ce am venit. Am venit să-ți spun să înviezi bine, bine, Israele, mai înainte de deschiderea cărții, și să fii în mare sfințenie de-acum, și să fii cuminte de-acum, cuminte cum n-ai fost niciodată, căci se deschide cartea Mea din vremea ta. Fii atent, poporul Meu, că nu e de joacă, și e de înviat de-acum. Înviază, înviază, Ierusalime, că slava Domnului vine și te acoperă pe tine! Înviază și te bucură întru înviere, iar moarte în tine să nu mai fie de-acum, căci cine mai face moarte de-acum în tine, acela va fi mai de plâns decât orice păcătos.

Sun din trâmbiță peste tine să te pregătești cu post de patruzeci de zile, și **vom întâmpina sărbătoarea deschiderii cărții, a desfacerii peceților cărții,** iar tu ești scris în cartea aceasta și te numești Israel, popor al Domnului. Să vină străjerii, să vină sutașii tăi înaintea ta și să-ți aducă cuvântul Meu ca să-l împlinești, și să rămâi apoi pe veci în sfințenie cerească pe pământ și în trupul duhului tău, căci trupul tău fi-va să se vadă templu al Meu în vremea care mai este, și va umbla după tine omul care va căuta pocăință și scăpare.

… Slujitorul care Mă ajută pe Mine să facă lucrarea pocăinței peste poporul Meu, iar fiii grădinii Mele vor fi martori în clipa aceea, iar după aceea să nu mai păcătuiți în trup, măi fiilor. Luați cu dragoste lecția postului, și cu fericire mare să lucrați vremea postului, și cu rugăciune plină de nădejde să lucrați. **Ne vom întâlni după vremea postului și vom desface pecețile cărții și voi coborî pe Duhul Sfânt peste poporul Meu.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu pentru România, din 04-03-1995

***

Se binecuvintează lucrarea cărții Cuvântului lui Dumnezeu. Cu întreită binecuvântare se binecuvintează fiii lucrării Mele care lucrează și care cu nădejde lucrează. Iată, Eu, Domnul Iisus Hristos, lucrez cu tot cerul și poruncesc piedicilor și duhului rău să se dea în lături de peste tot, căci Eu lucrez cartea cuvântului Meu și Mă așez să împărățesc prin cuvânt. Să se destrame orice țesătură de duh rău care se ridică împotriva lucrării de răspândire a luminii cuvântului lui Dumnezeu. Eu, Domnul Iisus Hristos, de lângă Tatăl poruncesc arhanghelilor și îngerilor luminii, îngerilor cărărilor, îngerilor biruitori, îngerilor ocrotitori, îngerilor deșteptători, îngerilor veghetori și tuturor sfinților, să se alăture la lucrarea de împlinire a cărții Cuvântului lui Dumnezeu, și te alătur și pe tine de pe pământ, poporul Meu. Să faci, tată, câte douăsprezece metanii însoțite de rugăciunea *„Tatăl nostru",* pentru ca să dau deoparte toate piedicile și să destram toate pânzele și toate potecile duhului rău, care plânge când vede că se apropie judecata lui. E lucrare mare lucrarea Mea cu voi, și vă dau tot cerul în ajutor, fiilor lucrători. Fiți fără de piedici în lucrul vostru cu Mine, că iată, Eu iau locul cel dintâi în lucru și binecuvintez lucrarea cărții, în numele Tatălui și al Fiului

și al Sfântului Duh. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Buneivestiri, din 07-04-1995

***

Roagă-te, poporul Meu, pentru împlinirea cuvântului Meu pentru tine și peste tine. Roagă-te așa cum Mă rugam Eu Tatălui Meu în orice era de împlinit și de lucrat. Să fii curat, Ierusalime nou, curat, tată, curat cu inima și cu voința și cu credința, și cu bucuria să fii curat. Fiți curați în bucurie, fiți cu bucurie sfântă, că asta înseamnă să fiți curați în bucurie. **Lucrarea Mea se împlinește pe pământ, căci cartea cuvântului lui Dumnezeu este lucrată de Sfânta Treime, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.**

Fiilor, fiilor, vom sărbători desfacerea peceților cărții, și va vedea lumea lucrarea Mea cu poporul Meu vreme de patruzeci de ani de lucrare cerească pe pământ. Să fii bine înviat mai înainte de deschiderea cărții, fiule, poporul Meu, Ierusalime, fiul Meu cel din urmă.

E sărbătoarea cărții Cuvântului lui Dumnezeu, și după sărbătoare vom da cartea, vom da-o după ordinea care va fi arătată de cer. Ziua învierii să fie zi de înviere, și în sărbătoare să fie. Vom citi și din carte în ziua aceea, vom citi și ne vom bucura de lucrarea cea de patruzeci de ani a cerului împreunat cu pământul prin cuvântul lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu le Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim. Duminica Floriilor, din 16-04-1995

***

Pace ție, poporul Meu! Vin la tine cu cuvântul Meu și cuvintez din nori deasupra ta. Binecuvântată este această zi, acest Paști, această mare sărbătoare între cer și pământ. **Binecuvântată să fie desfacerea peceților cărții cuvântului Meu**, că am cuvântat cuvântul Meu în România peste poporul Meu luat din neamul român. Binecuvântat să fii, poporul Meu, cel la care cobor cuvântul Meu! Pace ție, și Paști ceresc de sărbătoare a Mea cu tine! De patruzeci de ani Mă ascund cu tine în vreme și vorbesc peste tine, dar azi ți-am făcut loc, po- porul Meu, și te numesc Ierusalim, și vorbesc cu tine în mij- locul mulțimilor și le dau și mulțimilor cartea cuvântului Meu. Am vorbit cu tine din cer pe pământ și am scris într-o carte mare toată vorbirea Mea, toată înnoirea Mea. Ți-am dat să mănânci cuvânt și să crești, poporul Meu. Cine a mâncat, a mâncat și a crezut și a crescut și a înviat și a rămas viu, și se numește poporul Meu cel ce a rămas viu de pe urma naș- terii prin cuvânt.

Vino, fiule, să vorbesc cu tine și să sărbătoresc patru- zeci de ani de cuvânt! Vino! Și iată, ai venit dacă am zis să vii. Vino, fiule, că te numesc fiul Meu! Vino, poporul Meu, că te numesc fiul Meu! **De șapte mii de ani am folosit pe om și am vorbit prin om cuvântul Meu și am întocmit lucrare dumnezeiască pe pământ, dar acum Eu împărățesc și vorbesc Eu Însumi**. Până acum a fost și omul, dar acum sunt Eu Însumi și vin și strig: ridicați-vă, voi, porților, ca să intre Împăratul slavei! Străjerii grădinii ridică porțile, iar Eu intru și Mă fac cuvânt și Mă las în grădina Mea.

Iată cartea Mea care e lucrată din cuvânt! Eu sunt car- tea, Eu sunt Mielul Cel Care desfac pecețile acestei cărți și scot din ea mâncare de cuvânt și pun masă mulțimilor, așa cum am făcut odată. Eu Mă fac cuvânt, și să știi, poporul Meu, că Mă rup în mâna ta și Mă dau mulțimilor să Mă guste și să Mă poarte și să Mă ia în pântece, și să cresc și să Mă nasc în inima omului care n-a

auzit până acum cuvântul Meu și Duhul Meu Cel Sfânt vorbind peste pământ. Vorbesc cu tine, poporul Meu, și de acum înainte vor ști mulțimi multe ce vorbesc Eu cu tine și ce întocmire Îmi dau prin cuvânt în mijlocul tău, Ierusalime, poporul Meu. Fericit cel ce ascultă glasul cuvântului Meu și Îmi deschide ca să intru și să înviez în omul cel de la sfârșit, și să-l iau să-l nasc de sus și să-i dau trup nou și duh nou și naștere de sus, lucrată prin cuvânt. **Eu am vorbit în vremea aceasta de sfârșit în limba Mea dumnezeiască, și am folosit graiul poporului român** și Mi-am ridicat un popor mic din neamul român și l-am numit poporul Meu, fiul Meu, dar n-am lucrat această lucrare fără să nu scrie despre ea în prooroci.

… **Iată cartea cuvântului Meu. Binecuvântată să fie desfacerea peceților cărții, și prin cuvântul ei voi răscumpăra oameni din toată seminția și limba și poporul și neamul. Această carte este cuvântul lui Dumnezeu, și am dat poruncă cerească să fie desfăcută, și cuvântul Meu s-a întrupat, și Eu iau și deschid cartea. Binecuvântată să fie deschiderea cărții Cuvântului.** Să Mă ia omul ca hrană și să guste din cuvântul Meu și să crească așa cum te-am crescut și pe tine, poporul Meu. Să Mă afle omul cel cu cărarea pierdută și să Mă ia de călăuză, și să ia omul chip după chipul lui Dumnezeu, întru asemănare cu Dumnezeu.

E sărbătoarea Mea cu poporul, e sărbătoarea cărții. Să ia popoarele cunoaștere, că vă voi da putere, fiilor, să înmul- țiți această merinde de viață nestricăcioasă în trup. Eu sunt vistier în cer și pe pământ, dar lucrul Meu are greul lui, că așa este lucrul lui Dumnezeu, este cu jertfire și cu strâmtorare pe pământ, dar Eu voi lucra întru această lucrare și voi birui prin ea împotriva întunericului din om, și voi presăra lumina Du- hului Sfânt peste cei fără de simțire cerească.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Învierii Domnului, din 23-04-1995

***

Vin la tine, Israele, cu zi de serbare, vin în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Vin și îi fac intrare lui Verginica. Ea va lucra în cartea ei, ea vă va așeza înaintea Mea, fiilor unși în grădină. Ea este trâmbița Mea prin care M-am făcut cuvânt întru cea de a doua venire a Mea, și vin și păstoresc.

Te păstoresc pe tine, poporul Meu Israel de azi, **și iată, păstoresc neamurile pământului, le păstoresc cu toiag de fier, cu cuvântul lui Dumnezeu. Vor, nu vor, le păstoresc ca un păstor bun, că scrie în Scripturi să vin și să păstoresc neamurile cu toiag de fier.** Eu sunt Cel ce împlinesc Scripturile, măi Israele, iar tu ești unealta Mea cea credincioasă, și **la credința ta Mă fac cuvânt, Mă fac toiag de păstorit**. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-1996

***

Lucram la început, lucram cele ce nu se vedeau, că nu avea cine să vadă când lucram. Și după ce le-am făcut pe toate câte sunt, l-am făcut apoi pe om, și l-am făcut ca să vadă, și a văzut pe cele ce nu se vedeau, și pe care omul le-a văzut și le-a pus nume. **Și iată taină nevăzută, că și la sfârșit lucrez cele ce nu se văd, că nu are cine să vadă când lucrez,** și de aceea îl fac pe om ca să vadă cele ce nu se văd. De aceea am grăit Eu ție, Israele, în cartea Mea cu tine și am zis: ***«Să nu te pierzi, Israele, că vine ce n-ai văzut de când te-ai născut; vine facerea pământului și a raiului și a Noului Ierusalim, care nu sunt încă pe pământ».*** Așa grăiam Eu la începutul lucrării Mele cu tine, Ierusalime de azi, și îți ziceam despre cărturarii și fariseii cei așezați la colțul străzii

ca să te oprească pe tine să nu vii la Mine, și iată, nu te-am mințit, și pe toate ți le-am spus mai dinainte, iar cuvântul Meu este adevăr.

Cuvântul cel de la sfârșit este ca și la început, este facerea pământului și a raiului și a Ierusalimului nou, care erau la început. La sfârșit iarăși este facere: ***«cer nou și pământ nou în care va domni dreptatea și pacea»***, așa cum scriu făgăduințele Scripturii care spun***: «Eu voi face ceruri noi și pământ nou, și nimeni nu-și va mai aduce aminte de cele trecute, iar cerul nou și pământul nou vor rămâne înaintea Mea, și seminția voastră și numele vostru va dăinui pe veci».*** Și dacă așa scrie în Scripturi, iată, cerul și pământul trec, și cuvintele Mele se împlinesc cu cerul cel nou și cu pământul cel nou și cu poporul Meu, care va dăinui pe veci, potrivit făgăduințelor Mele, potrivit Scripturilor, măi Israele.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei din 13-12-1996

***

Intru cu tine, Verginico, intru în cartea ta, că tu vii pe cărarea ta în grădină, și ai cărare și ai carte și te faci carte pe pământ așa cum și Eu Mă fac cuvânt și carte a cuvântului Meu. Azi e zi de sfânt Ioan. Azi venim la Israel cu Ioan, nașul Meu de botez, și iar serbăm zi cerească cu Israel. Trecem iar din carte în carte și însemnăm în cărți, Verginico, căci cărțile acestea sunt cele prooro-cite în cuvântul Scripturii, care spune: ***«Și cărțile au fost deschise, și o altă carte a fost deschisă», Cartea Vieții,*** Verginico; toate cărțile cuvântului lui Dumnezeu, toate, din toate vremurile, și cu ele, **Cartea Vieții,** tată.

Oare știe Israel ce este Cartea Vieții, Verginico? Scris este: ***«Cine nu va fi aflat scris în Cartea Vieții, va fi aruncat în foc».*** Să lucrăm, tată, că sunt multe de învățat peste Israel și peste noroade, și cărțile toate se vor întocmi până ce toate se vor împlini, și toate cerurile și toți cei ce locuiesc într-însele se vor bucura, că scris este în Scripturi: ***«Bucurați-vă, voi, ceruri, și cei ce locuiți într-însele!».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-1997

***

Scris este pentru vremea aceasta că voi veni și **Mă voi numi Cuvântul lui Dumnezeu.** Este scris în Scripturi, dar cine să le spună oamenilor despre venirea Mea cea de a doua? Nu mai sunt învățători pe pământ ca să le spună oamenilor de venirea Mea cea de a doua. O, nu mai e nimeni ca să spună că vin, și Eu încă de acum două mii de ani am spus***: «Vin curând!»,*** și am spus miresei Duhului Meu să spună: ***«Vino, Doamne, vino!».***

Nu mai vorbesc preoții bisericii despre cartea lui Ioan căruia M-am arătat ca să-Mi vestesc vremile venirii Mele. I-am arătat lui Ioan venirea Mea în cuvânt, și el a scris așa: ***«Am văzut cerul deschis, și pe Cel Credincios și Adevărat venind pe cal alb ca să Se războiască pentru El, pentru adevăr, căci El este adevărul; și ochii Lui, ca para focului; și pe capul Lui, multe cununi; și nume scris, pe care numai El îl înțelege; și pe El, veșmânt stropit cu sânge; și oști din cer, venind după El pe cai albi*; și din gura Lui iese sabie ascuțită *care lovește cu ea, și păstorește cu toiag de fier și calcă pe teascul vinului aprinderii mâniei lui Dumnezeu,* și numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu*, nume scris pe haina Lui și pe coapsele Lui: Împăratul Împăraților și Domnul Domnilor».***

… O, omule al bisericii, care îl faci pe omul din lume să-și ascută armele lui și să dea în cuvântul Meu și în fiii cuvântului Meu! Este scris în Scripturi că **voi preface armele celor răi în fiare de plug și Îmi voi face lucrarea Mea și tu nu te vei putea lupta cu Dumnezeu, Care cuvintează și împlinește.** Iată, ți-am trimis carte. Știu faptele tale, că nu ești nici rece, nici fierbinte, ci căldicel, și zici: „Sunt bogat, și nu-mi trebuie nimic", dar tu ești orb și gol, și ești de plâns, și vin și îți dau cuvânt de aur, ca să fii bogat, și veșmânt alb, ca să te îmbraci și să nu se vadă rușinea goliciunii tale. Vin și îți dau cuvânt. Alifie pentru ochi este cuvântul Meu, căci Eu pe câți îi iubesc, îi mustru spre pocăință. Eu stau la ușă și bat ca să Mă auzi și să-Mi deschizi și să cinez cu tine cină de cuvânt. Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul grăiește bisericilor. Drept aceea, pocăiește-te, iar de nu, vin la tine curând și voi muta sfeșnicul tău din locul lui, și îl voi pune pe al Meu. Amin.

… Eu sunt Lumina lumii. Amin, amin, amin. Cel ce umblă după Mine, nu va umbla în întuneric. Cuvântul Meu este calea, adevărul și viața. Întrebați legea și proorocii. De nu vă vor vorbi despre cuvântul acesta, numai atunci ați fi îndreptățiți să nu credeți. Și voi veni cu zecile de mii de sfinți la voi, oameni ai bisericii, căci scris este***: «Iată, El vine cu norii și cu zeci de mii de sfinți, și numele Lui se numește Cuvântul lui Dumnezeu»,*** și sfinții vor mărturisi că acest cuvânt este cuvântul Meu. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului din 18-05-1997

***

Cuvântul Meu vine pe pământ înaintea Mea precum Ioan mergea înaintea Mea și Îmi gătea calea. Ioan s-a ivit prin rugăciunea lui Zaharia și a Elisabetei, și este rodul rugăciunii, și a fost bucurie și mulți s-au bucurat de nașterea lui, și a fost mare înaintea Mea, și n-a băut nici vin, nici băutură amețitoare, și s-a umplut de Duhul Sfânt încă din pântecele mamei sale, ca să se nască mare și să întoarcă pe Israel la Dumnezeu. Dar în zilele tale, poporul Meu de azi, mare este pregătirea Mea pentru venirea Mea, că Eu Îmi curăț aria Mea și Îmi adun grâul Meu în hambar, iar pleava cât și bobul sec le ard cu foc nestins.

Cartea cea cu șapte peceți a fost deschisă, iar cuvântul Meu a luat puterea și tăria ca să împărățească, **iar când am deschis pecetea a șasea, soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, și luna toată s-a făcut ca sângele, și stelele cerului au căzut pe pământ, și cerul s-a dat în lături și toate s-au mișcat de la locul lor, iar cei mari ai pământului s-au ascuns în munți de teama mâniei lui Dumnezeu.** Nimeni pe pământ nu știe să așeze la locul lor și la timpul lor cuvintele Scripturii, dar ele se împlinesc la timp, și omul nu știe de unde vin toate câte vin la timpul lor, căci când s-a deschis pecetea cea de a șasea a cărții, soarele s-a întunecat și s-a făcut ca un sac de păr. Soarele s-a făcut rău cu omul și omul nu înțelege. Nimeni nu înțelege ce este soarele și luna și stelele, și s-a umplut pământul de minciuna omului științific care a spus ce a voit despre soare și lună și stele, și de aceea soarele s-a făcut negru ca un sac de păr. Și ce înseamnă acest cuvânt al Scripturii? O, soarele s-a făcut dușman pe om, fiilor. Mai mare goliciune ca în zilele de azi n-a fost între oameni. Mai multă minciună și rătăcire ca azi, n-a fost. Omul științei a hulit pe Dumnezeu și a mințit pe om, și soarele s-a făcut negru ca un sac de păr și mușcă pe omul minciunii. Soarele lovește în trupurile oamenilor, și oamenii nu înțeleg mânia lui Dumnezeu, și stelele cad din cer și

se fac pedeapsă peste oameni, și oamenii nu înțeleg că n-au unde să se ascundă de mânia lui Dumnezeu. În zadar fug ei în munți și în peșteri, că al Meu este pământul tot, dar oamenii nu înțeleg aceasta, și soarele s-a supărat pe om, și omul nu înțelege Scriptura. E mare desfrânare sub soare, e mare goliciune. Omul a căpătat prea mare îndrăzneală sub ochii Mei, și soarele și-a făcut dinți și se răzbună pe oameni, și oamenii nu înțeleg cuvintele Scripturii. Soarele mușcă pe oameni, și oamenii n-au unde să se ascundă de mânia aceasta. Cine vrea să se ascundă, acela se poate ascunde numai sub mantia Mea, că M-am făcut cuvânt de ocrotire pentru cei credincioși și curați cu inima, pentru cei ce-L iubesc pe Dumnezeu pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea nașterii sfântului Ioan Botezătorul, din 07-07-1997

***

Israele român, căsuţa Mea cea vie, vin cu masă de cuvânt în căsuţa Mea cea vie şi Mă fac învăţătură din cer pe pământ, ca să aibă omul ce mânca şi să nu moară cel ce voieşte să aibă hrană vie, din cer hrană, nu de pe pământ.

O, Israele, mare este cartea Mea cu tine, şi vei vedea pecetea pe care am desfăcut-o Eu ca să Mă fac carte cu tine pe pământ. Cartea este învăţătură, dar nu ca pe pământ. În afară de Mine nici o carte nu este carte, căci singura carte, Eu sunt, Eu şi cu poporul Meu. Amin. Poporul Meu este cel ce face voia Mea ascultând cuvântul Meu şi împlinindu-l. **Unde mai am Eu pe pământ biserică după chipul şi asemănarea Mea?** Peste tot Mă uit cu ochiul Meu şi nu văd voia Mea în biserici. O, unde mai am Eu rai pe pământ? Am venit din cer acum două mii de ani, ca să fac rai în om şi să fiu cu omul. Am venit să fac biserică nouă, ca şi raiul cel de la început, dar omul, ca şi omul cel zidit întâi, a făcut din „da", „nu". Cine face „nu" din „da" şi „da" din „nu", acela face voia lui satana şi se face satană pentru Dumnezeu, precum s-a făcut îngerul cel frumos, dimpreună cu ceata lui.

O, Israele, minunată este cartea Mea cu tine, şi vei vedea cu ochii tăi pecetea ei, pecetea pe care am desfăcut-o Eu ca să Mă fac carte cu tine pe pământ, cartea venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, cartea cerului nou şi a pământului nou, cartea învierii făpturii, Cartea Adevărului. Amin. Fericit este omul care ascultă de glasul Meu cel din cartea aceasta, căci vremea venirii Mele este aproape. Fericit este omul care-Mi slujeşte Mie în calea venirii Mele, căci sunt aproape întru venirea Mea şi cartea venirii Mele merge peste tot pământul înaintea Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 01-03-1998

***

O, voi, cei curați cu înțelepciunea și cu mâini curate în mijlocul bisericii care s-a lepădat de Mine! Așezați-vă de-a dreapta Mea, căci cuvântul Meu este sabia care desparte pe creștin de păgân, că n-am venit să aduc pacea, ci sabia, și iată, am adus-o, și cu ea judec pentru adevăr. Amin, amin, amin.

Ce înseamnă om păgân? Tot omul care face păcat după păcat după ce Eu am arătat calea și viața întru adevărul Meu cel ceresc, acela are viață păgână, chiar dacă are semnul bisericii pe creștetul lui. Acela este ca vipera care mușcă, și apoi fuge de pedeapsa faptei sale. Dar Eu voi birui pe om prin **Cartea Adevărului, care este lucrată din cuvântul Meu** pe care Eu îl grăiesc peste omul cel ales de Mine ca să audă și ca să scrie, așa cum Eu i-am poruncit lui Ioan apostolul să scrie

cartea cea pentru sfârșitul fărădelegii. Iată zilele judecății, aidoma ca în zilele din vremea lui Noe când Eu strigam ca și azi, și oamenii beau și mâncau, se însurau și se măritau și se fățărniceau, ca și azi. (*Vezi selecția tematică: „Înfricoșata Judecată”, - și pe edocr; archive.org; jumpshare; aurhorstream; joomag; pubhtml5.com; Google Drive; Scribd, n.r.*)

… Eu stau la ușă și bat. De va auzi cineva glasul Meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el, și el cu Mine. Amin. Cuvântul acesta este cina pe care Eu, Domnul, o așez între Mine și cel ce va deschide glasului Meu. Amin.

Iată, Mirele vine! Cuvântul Meu este înger trimis de Mine, după cum este scris: ***«În zilele când va grăi al șaptelea înger, atunci săvârșită este taina lui Dumnezeu, precum Domnul bine a vestit robilor Săi, proorocilor»***. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul, din 11-09-1998

***

Eu sunt Cel ce a făcut cerul și pământul. Prin cuvânt le-am făcut. Amin. Cuvântul Meu s-a făcut cer și pământ. Cuvântul Meu se face toate câte voiesc Eu; Eu și omul cel credincios care cunoaște pe Dumnezeu și planul lui Dumnezeu, care este scris în Scripturi prin Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Amin.

Să se deschidă poarta cuvântului Meu ca să Mă scriu în cartea Mea de azi cu praznic ceresc de sfinți și de arhangheli. Cartea Mea de azi sunt Eu, precum Eu sunt cartea Mea de la prima Mea venire. **Cartea Mea de azi în care scriu prin Duhul Meu Cel Sfânt, este venirea Mea a doua oară de lângă Tatăl.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-1998

***

Fac cerul sul, precum am proorocit. Cartea Mea pe care v-o dau s-o întocmiți peste voi și peste pământ, se numește sul, cerul făcut sul, cuvântul cerului care vine pe pământ și se face sul, cuvânt de viață, cuvânt sfânt pentru înțelepciune sfântă, duh de mângâiere pentru cei mângâiați de Mine, duh de bucurie pentru cei ce iubesc bucuria Mea, bucuria cea sfântă. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra a Postului Mare, a sfântului Ioan Scărarul, din 21-03-1999

***

Omule despărțit de Mine, am murit, și pentru om am murit atunci când am murit. Am fost Dumnezeu, și tot am murit. Am murit ca să mori și tu, ca să faci și tu ce fac Eu, și ca să înviezi și tu cum am înviat Eu. Îți voi cere socoteală, omule, că de aceea M-a trimis Tatăl din nou pe pământ; M-a trimis să-ți arăt cuvintele tale și faptele tale, care te vor mântui sau te vor osândi. Ți-ai făcut rost de pedeapsă pentru viața pe care ai avut-o pentru tine. Eu am zis s-o trăiești pentru Mine, și tu te-ai făcut surd pentru cele ce ți-am cerut. Vine împărăția Mea peste pământ și te prinde din urmă și nu te găsește trecut în Cartea Vieții, că nu te-ai scris în ea cu mântuirea ta. Eu sunt mântuirea ta, și tu nu M-ai trăit, omule. **Cartea Mea de azi este venirea Mea la tine ca să te scol pentru Mine**

și pentru trâmbițarea Mea peste tot omul, căci am lucrare coborâtă din cer pe pământ, ca să rușinez cu ea toată fapta omului cel ce a trăit fără Mine pe pământ.

Vin mereu cuvânt pe pământ ca să-Mi pregătesc calea arătării trupului Meu cel înălțat la Tatăl după învierea Mea dintre cei morți. Tot omul Îmi pregătește calea venirii Mele și nu vrea să știe cum voi veni, dar el Îmi pregătește venirea. Cei răi Îmi pregătesc venirea ca să-i curăț de jegul fărădelegilor lor cu care Mi-au îngreuiat pământul de sub ei. Cei sfinți Îmi grăbesc venirea ca să iau de pe ei apăsarea timpului și să le dau plata răbdării sfinte, fiindcă între răbdări este răbdarea sfântă, care se plătește cu cer nou și cu pământ nou. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca, din 28-03-1999

***

Iubirea Mea este pururea peste acest cort sfânt în care Eu, Domnul, Mi-am așezat acum opt ani masa Mea de cină, Paștele Meu cel nou, cortul Meu în care vin cu sfinții și prăznuiesc praznic de veac nou, taina cerului cel nou și a pământului cel nou între cer și pământ. Amin.

Pace vouă, copilași unși cu ungere nouă, cu ungere cu tărie, cu mir din cer, după planul Meu dumnezeiesc prin care lucrez lucrarea Tatălui Meu Savaot pentru veacul veșniciei, pentru răscumpărarea făpturii. Acum opt ani am venit la voi și v-am așezat să ridicați această piatră. Erați cu mâinile și cu puterile goale, iar Eu am putut prin voi, căci este scris în Scripturi că Eu, Domnul, prin cei slabi Mă desăvârșesc cu lucrările Mele, și îi fac biruitori prin credința lor. Este scris în Scripturi că ***«celui ce biruiește îi voi da din mana cea ascunsă, și îi voi da lui o pietricică albă; și pe pietricică, nume scris, nume nou pe care nimeni nu-l poate înțelege decât primitorul, decât biruitorul»***. Iată piatra, și pe voi lângă ea, și pe Mine lângă voi, scriindu-Mi pe piatră cartea judecății necredinței, căci scris este: ***«Nimeni în cer, nici pe pământ, nici sub pământ n-a putut să deschidă cartea, nici să se uite în ea»;*** nimeni decât Eu, Mielul Tatălui. Amin.

Cartea cea din dreapta Tatălui Meu am luat-o Eu, și am deschis-o, că a venit vremea ei. Prin ea v-am răscumpărat pe voi și v-am făcut preoții Mei ca să stați lângă Mine și să fiți împărăție Mie. Și Mă voi lăți cu ea, și Mă voi lungi cu ea, și va fi numărul vostru zeci de mii de zeci de mii și mii de mii, după cum scrie în Scripturi, căci împărăția Mea și avutul Meu este de mare preț. (*Vezi selecția tematică: „Împărăția cerurilor nu vine în chip văzut”, - și pe jumpshare; edocr; joomag; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Sufletul cel credincios este unealtă prin care Eu, Domnul, Îmi fac plug și trag cu el brazdă nouă pentru sămânță nouă. Amin.

Fericiți sunteți voi, cei care M-ați primit cu cuvântul Meu, că iată, cuvântul și-a făcut locaș la voi, pentru el și pentru voi, și s-a așezat masă de cină, masă de cuvânt, căci omul trebuie să trăiască cu cuvântul lui Dumnezeu de hrană, căci pâine se face tot cu cuvântul. Iar acum serbăm praznic ceresc de nou Ierusalim în grădina Mea cu voi. Îngerii se strâng și cântă laude îngerești biruinței Mele de la voi. Sfinții sunt în uimire pentru lucrul Meu cel de pe pământ, lucrul cu care Mă voi lăți și Mă voi lungi și voi înnoi pământul cu cuvântul, și pământul se va supune și va intra la înnoit, căci sufletul cel credincios de pe el, este unealtă prin care Eu, Domnul, Îmi fac plug și trag cu el brazdă nouă. Amin. Îngerii cântă deasupra grădinii Mele de la voi, că e praznic de nou Ierusalim. Sfinții sunt în uimire, căci văd împlinirea proorociilor, iar Tatăl Meu Savaot este în Mine, și Eu în El, cu bucuria cea de nou Ierusalim. Eu sunt Mielușul Lui, Care S-a dat pe Sine jertfă pentru răscumpărarea făpturii, și **am luat cartea din dreapta Lui și lucrez după ea, căci**

am deschis-o și v-am cuprins pe voi în ea, și vă dau din ea, căci Eu așa am zis: ***«Duhul Adevărului Mă va preamări pe Mine, căci din ce este al Meu va lua ca să vă vestească vouă. Toate câte are Tatăl sunt ale Mele. Pentru aceea zis-am că din ce este al Meu va lua ca să vă vestească vouă. Vă va învăța pe voi tot adevărul, căci nu va vorbi de la Sine, ci va vorbi ce I s-a spus, și cele viitoare vesti-va vouă».*** Amin.

O, Tată Savaot, am luat cartea din dreapta Ta și am deschis-o și lucrez din ea, căci scris este în Scripturi: ***«Pe cei ce și-au curățat veșmintele lor spălându-le cu sângele Mielului, Eu îi voi pășuna pe ei și îi voi aduce la izvoarele apelor vieții, și voi șterge orice lacrimă de pe ochii lor, și îi voi pune ziua și noaptea slujitori în templul Meu, și voi înălța cortul Meu asupra lor».*** O, Tată Savaot, suntem în sărbătoare cerească pentru grădinița cuvântului Nostru și pentru piatra cea albă din ea, care acoperă sub ea taina cuvântului Meu peste pământ. Această piatră albă este norul care Mă acoperă pe Mine ca să grăiesc peste pământ. Ea este jilțul pe care stă împărățind peste pământ cuvântul Tău și al Meu în lucrare de Duh Sfânt. **Ea este taina calului cel alb pe care șade Cuvântul lui Dumnezeu, Fiul Tău, și oști din cer vin după Mine când vin cuvânt în grădină,** căci scris este în Scripturi: ***«Oștirile din cer vin după El, călare pe cai albi, purtând veșminte de vison alb, curat, și din gura Lui iese sabie ascuțită, ca să lovească pe păgâni cu ea; și El îi va păstori cu toiag de fier și va călca pe teascul vinului aprinderii mâniei lui Dumnezeu».*** Amin. (*Vezi selecția tematică: „Calul alb apocaliptic” - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Scribd; Google Drive; archive.org; Issuu; pubhtml5; n.r.*) Deschid cartea cea din dreapta Ta și o pun pe masa aceasta, pe piatra aceasta, și cânt cântarea Mea de laudă pentru piatra aceasta, iar îngerii și sfinții sunt slava Mea și a Ta, Tată Savaot, deasupra grădinii care poartă peste ea slava aceasta. Amin.

– O, Fiule, Mieluțul Meu, să Te bucuri acum și pururea și în vecii vecilor, căci Eu aceasta Ți-am dorit când Ți-am hărăzit să vii să Te faci Om pe pământ și să Te lași junghiat pe altarul crucii, și să Te scoli apoi, și să domnești peste vii și peste morți ca un biruitor al morții, Fiule, Mieluțul Meu. Să Te bucuri, tată, căci Eu aceasta Ți-am dorit. Și Eu Mă bucur în Tine, căci Tu ești locașul Meu, precum Eu sunt locașul Tău. Aceasta am dorit de când omul s-a zdrobit prin neascultare. Am dorit răscumpărarea facerii, Fiule, Mieluțul Meu, și ea vine și iarăși se face, căci Tu ești Cuvântul Meu, Care zice și Se face.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la opt ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-1999

***

Pe vremuri, pe când lucrării Mele de azi îi dădea bobocul, Mă sprijineam cu cei ce primeau cuvântul venirii Mele. Le vorbeam duios, ca să Mă sprijin pe credința lor în coborârea Mea la ei și să-Mi pot scrie cartea Mea de azi de la începutul ei și până azi, **cartea cea cu șapte peceți**, pe care ***«nimeni în cer, nici pe pământ, nici sub pământ, n-a putut s-o deschidă, nici să se uite în ea»***, după cum este scris în Scripturi despre ea când spune: ***«Am văzut în mâna dreaptă a Celui ce șade pe tron o carte scrisă înăuntru și pe dos, pecetluită cu șapte peceți, și un înger care striga: „Cine este vrednic să deschidă cartea și să desfacă pecețile ei?“».*** **Eu, Mielul Tatălui, am desfăcut pecețile ei și o cobor pe pământ, și fericiți sunt cei ce sunt scriși în cartea aceasta, în Cartea Vieții Mielului. Amin, amin, amin.**

Străbat cerul și pământul cu lucrarea facerii omului. Îngerii din cer Îmi lucrează nevăzut lucrarea cuvântului Meu care vine cu Mine pe pământ cu împlinirea lui, căci îngerii sunt duhuri

cu putere. Să nu uite omul că Eu sunt Dumnezeu și nu el, și dacă uită Eu îi amintesc că uită, ca să se facă mic înaintea Mea și ca să-l pot ocroti pe cel ce-Mi recunoaște ființa și puterea. Să nu uite omul că viața credinței este calea cea cu dreptate, fapta dreptății între om și Dumnezeu și între om și om, iar altfel nu este credință în Dumnezeu. Omul însă se bate în piept și își zice drept și se vrea crezut drept, dar pe dinăuntru este nedrept și cu Dumnezeu și cu omul. Și am zis: ***«Când va veni Fiul Omului și îngerii puterii împreună cu El, va mai găsi credință pe pământ?».*** Cine poate să-I răspundă lui Dumnezeu? Cine între oameni? Să vină înaintea Mea și să spună: „Iată-mă, Doamne, socotește-mi dreptate credința mea în Tine!“. Dar iată, Eu vin râu de cuvânt peste pământ și nu se pleacă omul să ia de la Dumnezeu și să Mă așeze pe Mine peste el așa cum a lucrat Avraam la cuvântul Meu de peste el când Eu i-am socotit dreptate și neprihănire credința lui în venirea Mea la el. Voiesc să am în poporul Ierusalimului darul cel din cer al credinței și al neprihănirii cea din credință. Amin. Voiesc să pun la adăpost poporul Meu de azi prin acest dar al credinței în venirea Mea cu îngerii puterii Mele și cu sfinții, pentru adeverirea Scripturilor care au grăit prin gura Mea și au zis: ***«Vor vedea pe Fiul Omului viind pe norii cerului cu putere multă și cu mărire multă, și va trimite pe îngerii Săi întru răsunare de trâmbiță și vor aduna ei pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la celelalte margini, iar pleava o va arunca în foc nestins».*** **Această Scriptură este lucrarea cuvântului Meu de azi**, care adună pe cei ce sunt ai Mei prin credința lor cea cu dreptate semănată între cer și pământ pentru venirea Mea, la credința omului, pentru împlinirea Scripturilor Mele prin credința omului drept. Amin.

Să ia aminte toate neamurile oamenilor de pe pământ și să se cutremure la glasul venirii Mele, care strigă de la marginile cerurilor până la celelalte margini, zicând după două mii de ani din nou***: «Când va veni Fiul Omului, va mai găsi credință pe pământ?».*** Amin, amin, amin

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din 19-03-2000

***

Am venit pentru om, Făcător și drept Judecător, că era scris în Scripturi cuvântul Meu care spune: ***«cei din morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și vor învia; unii spre viață, iar alții spre judecată».*** (*Vezi selecția tematică: „Învierea morților”, - și pe edocr; Scribd; jumpshare; archive; authorstream; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*) Eu grăiesc numai adevărul, și tot așa și lucrez, dar omul minciunii și roadele lui s-au întins de șapte mii de ani peste tot pământul. Însă curând, curând voi, copii ai Ierusalimului nou, voi veți cânta slava Mea și facerea Mea și veți zice ca David: ***«Al Domnului este pământul și plinirea lui toată».*** Amin, amin, amin. Și voi veți fi **muntele Meu cel sfânt** și locuitorii lui, neamul celor ce-L caută pe Domnul și fața Domnului, căci curând, curând cerul și pământul vor fi cuprinse întru slava venirii Mele, iar Eu Mă voi mărturisi pe Mine Însumi cu cuvântul, Domnul puterilor și Împăratul slavei. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul ui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca din 16-04-2000

***

O, aud minți fără de pricepere, inimi răzvrătite împotriva venirii Mele cuvânt pe pământ, împotriva cărții venirii Mele, carte pe care o scriu Eu cu voi, **căci venirea Mea este cuvântul, iar numele Meu acesta este: Cuvântul lui Dumnezeu.** (*Apoc: 19/13*) Dar n-am făcut Eu lumea cu cuvântul? N-am scris Eu Scripturile Mele cu cuvântul? Și dacă Eu sunt Cuvântul, să tac? Să nu mai vorbesc? Să nu mai vin? Aud pe oameni fără de credință și fără de pricepere răzvrătindu-se

împotriva cărții Mele din zilele acestea. Ei zic: „Ce ne trebuie nouă altă Scriptură în afară de cea pe care o avem? Nu mai trebuie adăugată alta". Iată, așa zic cei răzvrătiți împotriva venirii Mele la voi, așa zic cei ce zic că stau peste ale Mele. Dar Eu am zis că cei puși de Mine peste ale Mele sunt cei sfinți, nu sunt cei păcătoși. Eu nu Mă bizui pe cei păcătoși pentru cele ce sunt ale Mele, și de aceea am zis pentru cei ce vor cu Mine: fiți credincioși, le-am zis, fiți ochi și urechi pentru cele din cer, care vin acum peste voi ca să vă înțelepțească auzul și văzul, căci cei mari de pe pământ vă țin departe de venirea Mea, dar voi veniți, veniți aproape, căci iată-Mă ca să-l învăț pe tot omul taina venirii Mele după două mii de ani.

Le spun și celor ce sunt împotriva cărții Mele de azi, cu care pregătesc omul pentru venirea Mea, și le spun așa: dacă vă este de ajuns Scriptura care este, de ce nu împliniți ce scrie în ea? De ce nu vă uitați ce scrie în ea? În ea scrie despre venirea Mea, despre cuvântul Meu cel de azi, cu care vin în grădina aceasta. Am spus atunci prin Evanghelie: ***«Încă multe am a vă spune, dar acum nu puteți să le purtați, iar când va veni Acela, Duhul Adevărului, vă va învăța tot adevărul, căci nu va vorbi de la Sine, ci câte va auzi va vorbi, și cele viitoare vesti-vă-va vouă. El Mă va preamări pe Mine, căci din ce este al Meu va lua ca să vă vestească vouă».*** Iată, voi, cei necredincioși cuvântului cărții pe care o aduc Eu în vremea aceasta, nu aveți cuvânt de dezvinovățire pentru necredința voastră, că vă stă înainte cuvântul Scripturilor Mele de atunci. Amin. Răzvrătirea este arma împotriva adevărului cel curat, ca să-l umbrească, dar el iese la lumină și se așează față în față cu omul cel fără de minte. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului. Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia, din 28-08-2000

***

O, copii deșteptători peste pământ, cuvântul Meu de peste voi răvășește lumea îngerilor, și vin îngerii cu venirea Mea la voi și văd cu voi tronul cuvântului Meu, **cartea judecății fapturii,** și din care iau cei vii și cei morți, fiecare după faptele lor. Eu până să plec la Tatăl am spus așa: ***«Când Fiul Omului va veni întru a Sa slavă, și toți îngerii cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și îi va despărți pe unii de alții precum desparte păstorul oile de capre, și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele, de-a stânga, și va zice celor de-a dreapta Sa: „Veniți și moșteniți împărăția cea pregătită vouă de Tatăl de la întemeierea lumii!", iar celor de-a stânga va zice: „Duceți-vă de la Mine în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui!". Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar drepții, la viață veșnică».***

O, fiilor, sună îngerul Domnului, sună din trâmbița venirii Mele peste cei vii și peste cei morți. Îngerul Meu, dimpreună cu toată oastea îngerească, vede la voi tronul cuvântului Meu, **cartea judecății fapturii, calea venirii Mele pentru judecată.** Se clatină cerul și pământul sub pașii venirii Mele, că a venit judecata de apoi. Amin. Ioan, apostolul Meu, a văzut-o venind și a spus: ***«Văd un tron mare, alb, și pe Cel Care șade pe tron, iar dinaintea feței Lui pământul și cerul au fugit, și loc nu s-a mai găsit pentru ele. Și am văzut pe morți, pe cei mari și pe cei mici, stând în fața tronului, și cărțile au fost deschise, și altă carte a fost deschisă, care este Cartea Vieții, și morții au fost judecați de cele scrise în cărți, potrivit cu faptele lor. Și marea a dat pe morții cei din ea, și moartea și iadul au dat pe morții lor, și judecați au fost fiecare după faptele lor. Apoi moartea și iadul au fost aruncate în râul de foc, moartea cea de a doua, iezerul cel de foc».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2000

***

Mă așez iar în cartea venirii Mele**. Cerul se face sul de carte**, căci cuvântul Meu este cerul cel plin de tainele lui, Eu și tot ce este în cer, în cele ce nu se văd. Dar omul se vede, căci face parte din cele ce se văd. Tot ceea ce este trup se vede. Voiesc ca pe tot omul care este fiu al Meu să-l fac taină de necuprins între cele ce se văd, căci cele ce se văd sunt trecătoare, iar cele ce nu se văd sunt veșnice, așa cum este scris în Scripturi. Amin.

Îl mai aud pe om că nu-i mai trebuie altă Scriptură, că îi este de ajuns cea de acum două mii de ani și că aceea are totul. **Are, omule, dar nu ai tu din ea.** Nu te mai împotrivi când vin să ți-o deslușesc pe cea de atunci prin cea de acum. Nu te mai îndreptăți, că n-ai cu ce, de vreme ce nu calci pe urmele Evangheliei Mele de atunci, că iată, n-a încăput pe pământ cartea Mea de atunci, n-a încăput peste viața ta cuvântul Meu cel făcător al omului nou așa cum am voit Eu să-l fac pe om prin Evanghelia Mea de atunci. **Iar acum vin și îți amintesc că n-ai călcat pe urmele Mele. Și dacă acest cuvânt de azi îți arată judecata faptelor tale cele împotriva învățăturii Mele, tu te ridici să bagi sub minciună cartea Mea de azi și zici că nu-ți trebuie și că o ai pe cea de atunci. O, unde o ai? Pe hârtie o ai? Dacă o ai așa, aceea este cartea judecății tale. Ești judecat, că n-ai lucrat după ea.** Măcar umilește-te. Dar nu, tu nu poți, că ești în voile tale și nu poți să ți le frângi. Le frângi pe ale Mele și zici: „Nu-mi trebuie". Așa zici și cuvântului Meu de azi, și cuvântului Meu cel de acum două mii de ani. Nu-ți trebuie nici unul. O, dacă nu-ți trebuie, de ce trăiești de pe urma lui? De ce câștigi tu bani de pe urma Evangheliei Mele cea de acum două mii de ani? Eu am spus că ea va câștiga suflete și trupuri pentru împărăția cerurilor, iar tu câștigi bani pe lângă munca Mea cea de atunci și îți faci voia ta cu ei. **Dacă nu-ți trebuie cuvântul cel de azi al învierii morților și al învierii tale și dacă cel de atunci are totul, oare, n-ai găsit în el ce trebuie să faci și tu?** O, cel ce trăiește prin voie liberă, acela nu trebuie să vorbească de Dumnezeu, căci scris este: ***«Cel ce nu lasă pentru Mine totul nu poate să fie ucenicul Meu»;*** acela să nu se bage sub lucrarea Mea nici s-o facă, nici s-o spună altora, căci vai de cei ce zădărnicesc Evanghelia Mea înaintea oamenilor!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-2001

***

Am zis tuturor acum două mii de ani: ***«Dacă voi ați avea credință cât un grăunte de muștar și nu mai mult de atât, ați zice muntelui să se mute, și s-ar muta».*** O, necredința omului în Dumnezeu s-a făcut munte împotriva credinței în Dumnezeu a omului, căci **credința este muntele cel înalt de pe care Eu cuvintez** ca să-l hrănesc pe om cu cuvântul gurii Mele mai mult decât cu pâine. Amin. Bobul de muștar încolțește și își dă trup și se face mare și crede crescând chiar dacă e sămânță mică. Cuvântul Meu însă nu crește în om, căci omul nu este pământ bun, omul nu știe să creadă în cuvântul Meu, și se face piatră omul și își dă viață și crește de piatră, iar Eu nu pot să-Mi las în el sămânța cuvântului Meu.

*

Acest cuvânt sunt Eu. Tot cuvântul care iese de la Mine Eu sunt. Am venit cu el ca să adun în fața lui toate neamurile pământului. Amin. Vor, nu vor ele, Eu pe tronul slavei Mele, stau înaintea lor cu cuvântul Meu, cu cartea venirii Mele căci scris este în cuvântul Meu cel de acum două mii de ani, și așa am zis atunci: ***«Când va veni Fiul Omului întru slava Sa, și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale, și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile, și îi va***

despărți pe unii de alții precum desparte păstorul oile de capre, și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele, de-a stânga». Amin, amin, amin.

Mi-a fost dor de venirea Mea cea de după două mii de ani. Am așteptat cu mare dor să vin și să adun neamurile înaintea Mea. Am venit să-i dau omului viață fără de păcat dacă vrea omul. Nu-l împilez pe om ca să vrea, **dar așez pe pământ cuvântul dreptății, cartea judecății, scrisă înăuntru și pe afară, așa cum a văzut-o Ioan, apostolul Meu cel viu, și a zis: *«Am văzut în mâna Celui ce șade pe tron o carte scrisă înăuntru și pe afară, pecetluită cu șapte peceți».***

Mi-a fost atât de dor să vin să Mă așez pe tronul slavei Mele și să adun neamurile la cuvântul Meu și să le dau viață fără de păcat dacă vor. Cuvântul Meu este minune fără de asemănare, căci scris este: ***«Înaintea Lui înțelepciunea înțelepților se pierde și istețimea celor isteți piere»***, precum a proorocit proorocul care zice: ***«În vremea aceea cei surzi vor auzi cuvintele cărții, și ochii celor ce nu văd vor vedea fără umbră și fără întuneric, iar cei smeriți și săraci se vor veseli de Domnul. Cei rătăciți cu duhul vor căpăta înțelepciune, iar cei cârtitori, învățătură»***. Amin.

Numai omul nebun mai zice că acest cuvânt nu este Dumnezeu. David așa a zis: ***«Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu“».*** Dar Eu zic așa: **acest cuvânt sunt Eu,** și am venit cu el ca să adun în fața lui neamurile pământului. Amin. Le adun și le spun venirea Mea și le arăt cărarea Mea pe care vin, ca s-o știe și să vină să-Mi aducă slavă, și să-Mi aducă duh de credință și să ia de la Mine viață fără de păcat și să intre sub crucea Mea, de sub care Eu vestesc vestea venirii Mele. Întâi aduc crucea, greul Meu sub care trudesc fără ajutor trudind să vin, căci sunt mici cei ce Mă ajută să vin, și cu ei trudesc din greu. Întâi aduc crucea și chem sub ea pe cei ce vor să deschidă venirii Mele ca să pot veni tot mai mult, ca să chem tot mai mult omul, și cu cuvântul să-l chem. Și pe câți vor veni să Mă ajute să vin, și pe câți Mă vor cerceta întru venirea Mea, Eu le voi spune apoi: ***«Veniți și fiți binecuvântații Tatălui Meu, căci am fost străin și gol și însetat și flămând și apăsat, iar voi M-ați cercetat».*** Iar dacă ei vor zice: ***«Când, Doamne?»,*** Eu le voi răspunde: ***«Când i-ați ajutat pe cei mai mici ai Mei, pe cei ce Mă ajută să vin, pe cei de sub greul crucii venirii Mele».*** Amin.

Venirea Mea de acum e cruce grea pentru cei ce s-au pus punte ca să vin. **Evanghelia venirii Mele este cruce, este semnul Fiului Omului**, după cum este scris când am zis: ***«Se va arăta pe cer semnul Fiului Omului și vor plânge toate neamurile pământului și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și cu slavă multă. Și va trimite pe îngerii Săi cu sunet mare de trâmbiță și vor aduna pe cei aleși ai Lui».*** Amin.

Cuvântul Meu este trâmbița și sunetul ei, iar Eu stau pe tronul slavei Mele și trimit cuvântul Meu de la margini la margini și chem omul la viață fără de păcat, căci păcatul e moartea omului, iar Eu chem omul de la moarte la viață, chem omul la Mine ca să-i dau viața Mea, și să fie omul. Amin.

Venirea Mea se face învățătură de viață. Cel ce și-a strâns învățătură de pe pământ e plin de sine și nu întinde mâna să ia de la Mine. Cel ce nu are umilință nu poate să vadă, nu poate să se uite în taina aceasta, în cuvântul Meu care vine să adune înaintea lui neamurile pământului.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii înfricoșatei judecăți din 18-02-2001

***

Scrieți, fiilor, cuvântul Meu, că el este scump, măi fiilor. El va fi căutat curând, curând de toate neamurile pământului, care vor alerga către Mine curând, curând, fiilor. De aceea Eu și cu voi lucrăm ca să avem foișoare, ca să avem corturi pentru întâlniri. Am spus aceasta din vreme. Am profețit prin această lucrare de cuvânt că vom avea corturi de întâlnire și grădini pentru ele, dar n-am avut până acum cu cine și cum să **împlinesc cuvântul cărții Mele de azi, carte nefăcută de mână, și pe care Eu o scriu cu voi în zilele acestea.** Mi-a trebuit un popor cu care să vorbesc, care să-Mi audă cuvintele cărții și să le pună pe hârtie, și să se întocmească pic cu pic **cartea cea scrisă înăuntru și pe afară, și pe care Eu o țin în gura Mea și în mâna Mea, și ea e de la Tatăl.** El Mi-a dat-o ca s-o pun pe pământ, ca s-o așez pe tron, și să judece cu ea toate neamurile pământului, precum este scris despre ea în Scripturi. Amin.

Să caute în Scripturi omul care-și zice deștept și teolog, să caute bine, să vină la voi să vă întrebe ca să știe să caute în Scripturi cartea aceasta în care sunteți voi scriși, că Eu cu voi vorbesc prin cartea aceasta, și așa o dau omului de pe pământ, și **ea este drumul venirii Mele după două mii de ani.** În zadar a pus omul care-și zice teolog, în zadar a pus în calea venirii Mele timp lungit ca să aibă omul necredință întru venirea Mea. Eu am venit, așa cum a fost scris în cartea lui Ioan, așa cum a fost scris în cartea proorocilor Mei din Scripturi. Iată, lipsa înțelepciunii îl face pe om să se lase înșelat de om, îl face pe om necredincios și păcătos până la venirea Mea, căci omul nu se lasă de păcat, iar venirea Mea este în prag. Să deschidă omul Scriptura și să vadă bine în ea cuvântul Meu care a spus: ***«Privegheați, că nu știți ziua, nici ceasul când va să vină Mirele și nunta Lui».*** Amin.

Cuvântul Meu este scump, fiilor care auziți cuvântul Meu. El va fi căutat ca aurul cel mai de preț curând, curând de toate neamurile pământului. **Pământul pe care stați voi, pământul pe care vi-l dau să-l stăpâniți va rămâne ca o corabie, și Eu Mă voi preaslăvi pe el în fața a tot pământul. Amin. Cartea Mea cu voi Eu sunt, iar locul pe care stați voi este tronul cărții Mele.** Mi-a fost tare dor s-o iau din mâna Tatălui și s-o pun pe pământ, pe tronul ei, și să judec cu ea toate neamurile pământului. Să caute în Scripturi omul care-și zice deștept și învățător și teolog; să caute bine în ele cartea aceasta în care Eu Mă scriu cu voi peste pământ, că Eu cu voi vorbesc prin cartea aceasta așa cum grăiam și cu proorocii prin cartea proorociei din vremea lor. Cu voi grăiesc în ea, și o dau omului de pe pământ ca să ia din ea Duh Sfânt, și să vadă omul venirea Mea cea de după două mii de ani, căci omul nu se lasă de păcat că nu știe unde sunt Eu cu venirea Mea, iar păstorii de peste ei Îmi lungesc timpul venirii. Eu însă vin, și am venit, și zic tuturor: **privegheați, că iată ziua venirii Mele și cartea ei care judecă făptura!** Învățați de la smochin pilda. Mlădița lui a odrăslit, și vara este aproape. Privegheați, fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți Eu vin.

Și am venit. Și vin ca un Mire sau ca un Judecător, după cum îl voi afla pe fiecare om în ceasul acela. Amin, amin, amin. (*Vezi selecția tematică: „Nunta Mielului", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 25-02-2001

***

Îmi las cuvântul Meu în ieslea sa și Îmi scol străjerii de la iesle, și ei Mă aud și Mă iau și Mă așează în carte. **Mă fac sul, Mă fac carte pe pământ**, căci scris este în Scripturi: ***«Cerul se va face sul»***. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia, din 10-06-2001

***

Eu vreau să pun ființa Mea în om și să strălucesc în el ca soarele. Aceasta este ce vreau Eu să fac prin venirea Mea la tine, poporul Meu, iar chipul sfinților Mei tot după tine așteaptă. Iată, serbez cu tine în duh de biserică sfântă pe cel între prooroci Daniel, cel preaiubit și scump Mie. Când el era pe pământ, M-a întrebat: ***«Stăpâne, care va fi sfârșitul a toate acestea?».*** Iar Eu i-am spus așa: ***«Du-te, Daniele, mergi spre sfârșitul tău și te odihnește, și te vei scula ca să primești moștenirea ta în vremea cea de apoi».***

O, poporul Meu, chipul sfinților te așteaptă pe tine ca să săvârșești lucrarea venirii Mele, și Eu să vin apoi să le dau moștenirea cea deplină. Cei mai mici sunt cei mai iubiți, dar și cei mai învățați de Dumnezeu. Eu lui Daniel i-am spus așa: ***«Daniele, sunt închise și pecetluite tainele și cuvintele până la sfârșit. Cei fără de lege nu vor pricepe atunci, dar vor înțelege cei înțelepți. Iar tu ține ascunse cuvintele și pecetluiește cartea până la sfârșitul vremii, și mulți o vor cerceta amănunțit și știința va crește».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Daniel, din 30-12-2001

***

Mergi, Ierusalime; du-te, poporul Meu, cu colindă de naștere nouă, du-te pe la case mari și mici, ca să te vadă omul și să dorească după viața ta și să facă și el ce faci tu și să naștem pe pământ iubirea care Mă așteaptă să vin. Amin.

Mergi, poporul Meu, cu graiul colindelor nașterii Mele, și să crească dorul în oameni de la fața ta cea nouă cu care tu azi Îmi faci întâmpinarea când vin.

Mergi, Ierusalime, și te bucură cu dor și nu cu bucurie. Mergi, și fața Mea să strălucească pe fața ta, poporul Meu de la sfârșit de timp. Sărbătoarea nașterii Domnului, aceasta serbezi tu azi lângă cei din sătuțul Meu de azi. **Atunci am venit în Betleem, iar acum am venit în acest sătuț pe care omul l-a numit cu numele pământului, și acest nume s-a născut cu mare taină prin îngerii Mei cei ce au vegheat pentru numele sătuțului Meu de azi.** (*Glodeni, n.r.*).

Iar tu, cel așezat de Mine la iesle, ia cu tine pe poporul Meu și te du să colinzi nașterea din nou și să vestești la săteni sărbătoarea nașterii Mele prunc din Fecioară acum două mii de ani, și cuvânt din cuvânt acum, la sfârșit de timp, acum când Eu am venit și vin. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-2002

***

Când eram numai Eu și cu Tatăl în vecii, grăiam cu El, și El cu Mine, și rosteam cuvânt, și am făcut facerea cea văzută în mijlocul celei nevăzute a veciei, și aveam ca sâmburel scump în vecii Noul Ierusalim, și l-am pregătit și l-am păstrat cu mare taină până la plinirea cea mare a tainelor veciei. Să fii de ajuns de mare pentru tainele cele din vecii, poporul Meu, căci taina Noului Ierusalim poartă în ea cerul cel nou și pământul cel nou, așa cum facerea cea dintâi a purtat în

pântecele ei cerul cel dintâi și pământul cel dintâi. Taina Noului Ierusalim, cea în vecii păstrată, poartă în ea cortul Domnului, tronul Domnului, glasul Domnului și pe poporul Domnului. Amin, amin, amin. Iar Eu șed pe tron de slavă ca în vecii, și grăiesc cuvânt, și cu el le fac pe toate noi, căci credincios este cuvântul Meu, Ierusalime, taina Mea cea din vecii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza) din 19-01-2002

***

La început era Cuvântul, și Eu eram Cuvântul la început. Iată-Mă și la sfârșit cuvânt, căci Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, și îl prind la mijloc pe om ca să nu-l pierd pe el. Vă dau înviere duhurilor și trupurilor voastre, numai să voiți să luați. Vine ziua învierii morților, dar Eu vă spun că a și venit și că cei din morminte aud acest glas al Meu, și curând, curând vor învia când Eu îi voi striga pentru aceasta, după cum am spus la prima Mea venire că voi face și voi lucra învierea celor din morminte, și apoi înnoirea făpturii și întâlnirea cea mare a cerului cu pământul în sărbătoare de veac nou și veșnic între pământ și cer, căci cerul cel nou și pământul cel nou se vor îmbrățișa atunci pentru sărbătoarea veșniciei și a iubirii de veci. Amin.

Eu sunt râul vieții, și din gura Mea el curge și adapă pe cei ce aud ca să mai bea. O, cum să nu-l strig pe om când Eu pentru asta am venit? **Până în clipa când voi rosti sculare celor din morminte, până atunci îl strig pe om, și apoi sfârșesc să-l mai strig.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua de Paști. Sărbătoarea sfântului mucenic Gheorghe din 06-05-2002

***

... O, pe pământ este tot lucrul Meu cel de la Tatăl dat să-l împlinesc, și îl împlinesc ca Tatăl, dar Eu n-am cui să-i spun pe pământ că nu fac voia omului și că fac voia Tatălui. Dar acum cu voi Îmi fac lucrarea Mea cea de la sfârșit de timp și, iată, grăiesc cu omul așa cum am grăit la început și îi arăt lui că Eu nu fac voia Mea, ci fac voia Celui ce M-a trimis. Amin.

... **Vreau să Mă fac Evanghelie a împărăției cerurilor pe pământ cu voi și vreau s-o vestesc până la toate marginile,** până peste mări și țări, fiilor. Voi v-ați așezat punte între pământ și cer pentru ca să vin Eu de la Tatăl la oameni, și vă am ca pe norii venirii slavei Mele, căci precum M-am dus lângă Tatăl de lângă ucenici, tot așa și vin acum, fiindcă așa este scris să fac, și au vestit îngerii înălțării Mele aceasta ce fac Eu acum. Așa le-au spus ucenicilor Mei îngerii înălțării Mele: ***«Acest Iisus Care S-a înălțat de la voi la cer, astfel va și veni, precum L-ați văzut mergând la cer».***

Amin. Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din 13-06-2002

***

Eu, Domnul, Mă fac cuvânt peste grădina cuvântului și cobor spre om ca să-i spun că acest cuvânt este râul vieții, care curge din tronul lui Dumnezeu Cuvântul, așa cum este scris în Scriptura cea pentru sfârșit de timp. Eu după ce am făcut cu cuvântul cerul și pământul l-am făcut pe om și vorbeam cu el, și el vorbea cu Mine. Glasul Meu și pasul Meu se auzeau de urechea omului cel zidit de mâna Mea. Așa Îl cunoștea omul pe Dumnezeu la început și apoi.

Îmi scriu cartea venirii Mele și Mă așez cu ea în fața omului, și Mă așez cu ea peste vremi ca să cer fiecăruia socoteală după cum este și după cum a fost fapta sa. Așa am grăit Eu cu Moise

pe muntele Sinai, și Moise a scris cuvântul Meu cel de peste el, și tot mereu l-a scris. Așa am grăit Eu cu proorocii, și ei scriau cuvântul Meu. Acum, după două mii de ani de la petrecerea Mea cu omul pe pământ timp de treizeci și trei de ani Dumnezeu venit de la Tatăl între oameni, acum vin din nou din cer pe pământ cuvânt ca să aduc înapoi grăirea dintre Mine și om, căci omul a pierdut grăirea cu Dumnezeu. Dacă omul dă să-Mi spună că grăiește cu Mine, iar el Îmi spune pe ale lui sau pe ale Mele, nu poate să se ascundă de păcatul nevorbirii dintre Mine și el. Mai întâi am vorbit Eu cu omul, și apoi omul cu Mine. Mai întâi omul n-a mai grăit cu Mine, și apoi n-am mai vorbit Eu cu el.

Să nu te întrebi, omule care vii să-Mi vezi și să-Mi auzi glasul care umblă prin grădina cuvântului Meu din vremea aceasta ca să se așeze tot cuvântul Meu în carte, ca în toate vremile vorbirii Mele cu omul; să nu te întrebi de ce vorbește Dumnezeu cu omul, și să te întrebi de ce nu auzi tu pe Dumnezeu vorbind peste tine așa cum a fost planul Său cel din veac întocmit cu omul. Eu când l-am făcut pe omul cel zidit de mâna Mea, l-am făcut ca să grăiesc cu el, și el cu Mine, că de ce altceva l-aș fi făcut pe om Eu, Dumnezeu Cuvântul? L-am zidit și am grăit cu el, și el cu Mine până ce n-a mai vrut el să grăiască cu Mine, și a grăit cu sine și a făcut ca sine și nu ca Mine. L-am zidit și am grăit între Noi până ce el s-a ridicat mai mare ca Ziditorul său, pierzându-L prin neascultare, pierzându-L prin ascundere. Ascunderea este păcatul care l-a despărțit pe om de Mine, și pe Mine de om, de n-a mai putut și nu mai este grăirea dintre Mine și om. Omul nu se poate ascunde, dar se ascunde, că i-a intrat în fire acest păcat ca să fugă de Dumnezeu, ca să se ascundă. O, unde se poate omul ascunde de fața Mea? Sunt mereu, mereu față în față cu omul, dar el vrea să uite aceasta, și aceasta înseamnă ascundere. Mă ascunde omul de el, și se ascunde omul de Mine, dar acesta nu este adevărul, și omul nu se poate ascunde de Dumnezeu. Vin din cer pe pământ cuvânt ca să aduc înapoi grăirea dintre Mine și om. Îl îmbiu pe om ca să-i dau înapoi ce a pierdut.

Mă așez pe pământ în calea ta cuvânt, omule ieșit din omul cel zidit de mâna Mea. Tu ești născut din om, și vreau să te învăț începutul tău, omule scump. Grăirea Mea e dulce peste tine. Începutul ființei tale este omul cel zidit de mâna Mea și cu care Eu grăiam între Mine și el. Vreau să-ți dau înapoi ce ai pierdut. Vreau să te așezi înaintea Mea și să-Mi auzi glasul și să crezi că Eu sunt, să crezi și dacă nu Mă vezi. Nici Adam nu Mă vedea, dar Mă auzea, și grăia și el cu Mine, și apoi s-a tras în sine și n-a mai grăit cu Mine, căci s-a ascuns, și apoi a dat să Mă uite.

… Stau cu oști cerești deasupra grădinii întâlnirii Mele cu voi. V-am chemat să grăiesc cu voi, și voi cu Mine. Cântați-Mi doina nunții Mele cu mireasa Mea cea din români luată, cu poporul Meu mireasă, popor pregătit de Mine pentru venirea Mea. Dulce-Mi este limba românească, și am făcut din ea limba lui Dumnezeu la sfârșit de timp, că Eu grăiesc din nou peste pământ în limba poporului român, noul Meu Israel, noul Meu Ierusalim, căci Eu am scris prin profeți în Scripturi, am scris că voi alege din nou Ierusalimul dintre neamurile pământului, fiindcă Israelul cu care am lucrat la început M-a lepădat cu totul acum două mii de ani, și n-am ales din el decât o rămășiță mică de tot, care s-a mântuit prin credință atunci, la venirea Mea din Tatăl Cel ceresc și din mamă Fecioară pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din 25-08-2002

***

Vin, poporul Meu, în cartea ta cu Mine cu cel ce Eu l-am iubit atât de mult și cu care Eu am cuvântat după înălțarea Mea la Tatăl despre vremea venirii Mele de acum.

O, fiilor care-Mi primiți cuvântul, Ioan cel iubit atât de mult de Mine e mereu, mereu atât de aproape de voi, iar duhul lui e în Duhul Meu când Eu grăiesc vouă și peste pământ. El atâta iubire vă dă cât voi abia puteți duce, că Eu l-am iubit cât nu vă pot spune, și tot așa vă iubesc și pe voi, și tot așa vă iubește și el, că mult a așteptat el venirea Mea de azi în cuvânt, fiindcă **Eu i-am spus lui că încă o dată va mai vorbi pe pământ**. El stă în durerile voastre și vi le face bucurii, iar cu mânuțele vă umple mereu de binecuvântări și de mângâieri, că grea e calea voastră cu Mine, și el stă cu voi sub cruce și nu vă lasă, cum nici pe Mine nu M-a lăsat, că Mi-a fost fiu dulce de tot, și așa Îmi este și de lângă voi, căci taina lui e mare în el, și se numește taina iubirii Mele în om. V-am dat atâta dragoste în voi cât i-am dat și lui. V-am iubit cât pe el și v-am luat în iubirea Mea, că mult ați stat și stați lângă durerea Mea, și cu ea în voi, și mult treceți prin ea, și ea prin voi, așa cum toate durerile Mele treceau prin inimioara lui cea plină de Mine. Viața lui eram Eu. Ardeam în el cu dragostea Mea în dragostea lui, și el era taina iubirii. Amin, amin, amin.

– O, bunule Doamne, bunule Învățător! Ce să fac să moștenească omul viața Ta așa cum am moștenit-o eu? Ce să fac să moștenească omul viața cea fără de moarte așa cum eu am luat-o de la Tine? O, ce să fac? Ard de dor după om cu arsura Ta și stau în cele ce nu se văd și ard lângă poporul Tău și ard în cei ce sunt din partea Ta cuvântul Tău peste Israel. Stau în cele ce nu se văd și îi mângâi pe ei și le dau din viața mea și din inima mea, că ei trec prin dureri, și ele îi fac frumoși, și atât de frumoși, Doamne! Cine este cu ei seamănă cu ei și ia din duhul lor cel pus de noi în ei. Dar cel mai mult le spun celor de lângă ei să ia din duhul umilinței din ei, ca să ai Tu pentru ei îngeri de lângă ei, și să fie ei trupul îngerilor, căci îngerașii cei buni ai Tăi stau nedespărțiți de ei și își fac lucrarea iubirii și a veghii cea pentru ei și pentru tot poporul Tău, Doamne. Iar eu grăiesc poporului Tău cel de lângă ei așa cum grăiam celor ce-i iubeam acum două mii de ani învățându-i taina iubirii, și așa le spun:

*Iubiților, trăiți în iubire și îndrăzniți pentru ei și pentru voi și pentru noi cu voi înaintea Domnului, căci am spus atunci: **«Dacă inima noastră nu ne osândește, avem îndrăzneală la Dumnezeu, și orice cerem primim de la El, fiindcă păzim cuvântul Lui, și cele plăcute și iubite de El facem».** Să ne păstrăm în Duhul Lui, căci prin aceasta cunoaștem că El rămâne în noi, din Duhul pe Care ni L-a dat, așa încât să nu dăm crezare oricărui duh, ci să cercetăm duhurile dacă sunt de la Dumnezeu, fiindcă e prea mare minciuna de pe pământ și omul de pe pământ, iubiților. Iar voi în aceasta să cunoașteți Duhul lui Dumnezeu: orice duh care mărturisește că Iisus Hristos a venit în trup, este de la Dumnezeu, și orice duh care nu mărturisește pe Iisus Hristos, nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui antichrist, și aceia sunt din lume, și de aceea grăiesc ca din lume, și lumea îi ascultă. Dar noi suntem din Dumnezeu, și cine-L cunoaște pe El ascultă de noi, și din aceasta cunoaștem Duhul Adevărului și duhul cel rătăcit. Dar Dumnezeu ne-a iubit, și Îi suntem datori să ne iubim unii pe alții, și El rămâne în noi, și dragostea Lui în noi este desăvârșită.*

O, să-i spuneți poporului cel sfințit de Domnul că fiindcă El ne-a dat din Duhul Său, de aceea cunoaștem că rămânem în El, și El în noi, și noi am cunoscut și am crezut iubirea pe care El o are către noi. El este iubire, iar cel ce rămâne în iubire, rămâne în El, și El în acela rămâne. Amin.

... O, ce frumos trebuie voi să înțelegeți pe toate ale Domnului, și să nu le uitați apoi, iubiților! O, ce frumos îi învățam eu pe creștinii de atunci peste care lucram lucrul împărăției cerurilor și le spuneam așa: ***«Cine nu face dreptate și cine nu iubește pe fratele său, nu este din Dumnezeu, și prin aceasta cunoaștem pe fiii lui Dumnezeu și pe fiii diavolului»****. Și iarăși le spuneam*: ***«Să nu iubim cu vorba, ci cu fapta și cu adevărul, și în aceasta vom cunoaște că suntem din adevăr și vom afla odihnă sufletelor noastre în fața Domnului, căci dacă inima noastră nu ne osândește, îndrăznim spre Dumnezeu, și orice cerem primim de la El, fiindcă facem cele plăcute Lui înaintea Lui».***

... O, ce dragoste am pentru voi, iubiților! Aș sta mereu cu Domnul lângă voi și le-aș vorbi și fiilor oamenilor, că Domnul mi-a spus că eu fi-va încă o dată să vorbesc popoarelor și neamurilor și multor împărați. Iar voi treceți din trup în duh, că mare este taina iubirii, și pe pământ nu mai este nimic din Dumnezeu. Dar voi treceți din trup în duh în mijlocul fiilor oamenilor și fiți aprinși în voi în taina iubirii. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului Ioan evanghelistul, din 09-10-2002

***

Ioan, ucenicul Meu cel iubit, dă să deslușească acum cu putere taina învierii, iar Eu, Domnul, îl așez peste voi în cuvânt, că nimeni ca el n-a vorbit mai deslușit despre taina cuvântului fără de care nimic nu s-a făcut din câte s-au făcut. Eu cu atât drag îl așez pe el cuvânt peste voi! Că aceeași iubire o avem între Mine și el, așa cum am avut-o și cât am stat cu trupul pe pământ între oameni.

Hai, copile scump! Hai, fiule, ucenic desăvârșit ca și Învățătorul tău! Hai să fii acum peste poporul Meu! Amin, amin, amin.

– Iar eu, Doamne, zic: acum și pururea și în veci de veci voi fi ca Tine, fiindcă Tu ești ființa sfinților pe care i-ai zidit de la întemeierea lumii, că Tu ești tot o taină de când lucrezi pentru om. Grăiesc cu Tine înaintea poporului Tău de azi și înaintea îngerilor și a sfinților și, iarăși, înaintea adunării celor adormiți aduși la sărbătoarea arhanghelilor în grădina întâlnirii Tale cu cerul pe pământ, Doamne.

O, dacă eu sunt taina iubirii, vreau ca poporul Tău să știe cât este ea de multă și de mare cu lungimea ei cea tainică. Ai venit de la Tatăl Om pe pământ, și eu Te-am iubit cu iubirea Ta din pieptul meu, că Tu Te-ai așezat în mine cu toată taina Ta, și eu am dus-o de lângă Tine, și în taină am dus-o, în taină chiar și de ceilalți ucenici ai Tăi de atunci. Eu de lângă Tine nu vorbeam altceva decât despre iubirea cea tainică, iubirea care s-a întrupat pe pământ în a șasea mie de ani de la zidirea lumii, Doamne. Ca și atunci, și azi eu sunt taina iubirii cea fără de sfârșit în om. Am arătat în mine viața care este lumina oamenilor, că eu am fost rodul cuvântului Tău care s-a făcut iubire înăuntrul ființei mele, și ea m-a legănat ca pe un prunc în leagănul ei. Iar când a fost să arăt taina cea de la sfârșitul timpului, despre venirea Ta și despre învierea morților, m-am așezat înaintea Ta, și Tu înaintea mea, și apoi am scris tot ce Tu ai binevoit să se facă cunoscut prin mine. Și apoi, taină de nepătruns cu mintea omului, că eu i-am pus pe ucenicii mei să mă așeze în pământ, dar eu n-am stat așa, ci am ieșit tot viu, și așa am rămas, și am arătat atunci taina învierii morților, căci precum eu am ieșit din pământ și am umblat și umblu de nu m-au mai găsit ucenicii mei unde m-au pus, tot așa va fi și cu învierea morților, căci mormintele se vor deschide pentru ridicarea

celor adormiți, și ei vor sta înaintea Ta, așa cum este scris de mine în cartea Apocalipsei după ce Tu mi-ai deslușit pe cele ce vor fi lucrate la vremea venirii Tale a doua oară de lângă Tatăl. Toți cei morți vor ieși din pământ cu trupul așa cum eu am ieșit, așa cum sfinți mulți și neștiuți au ieșit apoi, că eu am scris aceasta în cartea mea, și am scris despre lucrarea cuvântului Tău de azi care este judecata făpturii, Doamne, și este tronul Tău pe pământ, că pe toate Tu pe pământ le lucrezi. Toată lucrarea Ta și toată lucrarea lui satana am scris-o eu în cartea mea cu Tine pentru sfârșit de timp. Se teme omul să se uite bine în ea, dar cele scrise în ea așa s-au lucrat, precum sunt scrise, și cele ce mai sunt din ea așa vor fi. Amin. Și ca să audă cei tari la cerbice că acum este venirea Ta, să se uite în cartea Apocalipsei și să vadă în ea cum eu am scris despre cartea Ta pe care o scrii Tu azi cu poporul cel din urmă, fiindcă eu am scris despre desfacerea peceților cărții cuvântului Tău peste pământ, și în care stă judecata lumii și învierea morților, carte pe care nimeni din cer sau de pe pământ nu s-a găsit să-i desfacă pecețile; nimeni decât Tu, Mielușul Tatălui, fiindcă Tu cu sângele Tău răscumperi pe om. Aceasta de azi este cartea cea pomenită în cartea mea de atunci, și fericit este cel ce va fi găsit viu în ea, căci vremea este aproape, și vine, și se face veșnicie dulce vremea Ta de azi.

*Mă vestesc de la o margine la alta a pământului ca să mă audă popoarele și neamurile și limbile și toți împărații lor, că eu din nou proorocesc pe cele scrise atunci în cartea mea cu Tine, Mielule al Tatălui Savaot. Și le vestesc celor din morminte taina învierii lor, căci ei, curând, curând se vor ridica așa cum eu m-am ridicat din pământ, și vor vesti ei lucrarea aceasta, și cu zecile de mii o vor vesti pe ea. Și atunci antichrist se va arăta cu totul biruit de strălucirea venirii Tale cu ziua cea de veci a omului, Doamne, fiindcă cele șapte veacuri s-au scurs, și a venit nunta Mirelui, și El Își împodobește mireasa, căci scris este**: «Numai cei înțelepți vor pricepe taina Ta, cartea Ta și venirea Ta cea de la sfârșit de timp».*** Amin, amin, amin.

– Iată, poporul Meu, ucenicul Meu a grăit peste voi. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2002

***

Stau între voi cu sfinți din cer și cuvintez de la mijloc. Heruvimii și serafimii Ne țin tronul, Tatălui și Mie, iar Duhul Sfânt Se revarsă din Noi peste voi, căci voi Îl împărțiți după cum v-a fost dată lucrarea de la Tatăl. Sunteți mereu acoperiți din lături de cerul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și **așa Ne scriem cartea cea de azi, Cartea Mielului Cel junghiat, Mielul Care a deschis-o pe ea. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfântului mucenic și arhidiacon Ștefan, din 09-01-2003

***

… – O clipă, Eu, Tatăl, voiesc să grăiesc de lângă Tine și de lângă sfinții Tăi care grăiesc azi poporului Tău de la venirea Ta, Fiule, Care vii venind.

Eu, Tatăl Savaot, Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor, L-am mărturisit pe Fiul Meu la Iordan, și apoi L-am dat oamenilor, și El era împărăția cerurilor, căci toți și toate trăiesc în El. Amin.

Eu, Tatăl Savaot, o clipă grăiesc, și le spun la toți cei care se acoperă cu Scriptura Fiului Meu care zice prin ea că nu știe nimeni ziua venirii Fiului Meu, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl. Eu, Tatăl, grăiesc și le spun așa la aceștia: dacă nu știe nimeni, nici îngerii, nici Fiul Tatălui, voi de unde știți să nu așteptați venirea Fiului Meu și să nu auziți că vine? V-a spus El că nu vine? V-a spus El? Ba nu v-a spus. El v-a spus să privegheați, că nu știți când El va veni. V-a spus să privegheați pentru venirea Lui. Și acum vă întreb: dacă voi rostiți această Scriptură, că nu știe nici Fiul când vine, ați ascultat voi de El dacă v-a spus să privegheați pentru venirea Lui? Răspundeți! Și veți răspunde când nu vă veți aștepta, precum este scris despre cei ce nu veghează pentru venirea Fiului Meu, Care, iată-L cum vine pentru cei ce priveghează pentru venirea Mirelui! **Iată-L! Acesta este, și Se numește Cuvântul lui Dumnezeu**, precum este scris în cartea lui Ioan cel iubit despre numele Fiului Meu la sfârșit de timp, și Căruia cei ce-L primesc cuvânt peste ei Îi zic Lui: ***„Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului“***. Amin.

Eu, Tatăl Savaot, rostesc după două mii de ani de la mărturisirea Mea pentru Fiul Meu la Iordan, rostesc din mijlocul poporului Meu de azi, din români, și zic: aceasta este venirea Fiului Omului, venirea Mirelui la mireasă și, precum se arată fulgerul care taie cu lumina lui văzduhul de la răsărit și până la apus într-o clipeală de ochi, iată venirea Lui cu putere și cu slavă multă **făcându-Se râu de cuvânt peste pământ, cuvântul vieții veșnice, râul vieții din care beau cei însetați după El.** Aceasta este venirea Fiului Meu, Fiul Omului, Cuvântul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Care așează la loc împărăția lui Israel, împărăția lui Dumnezeu, omul cel nou, cer nou și pământ nou, facere din nou, nașterea din nou a lumii, care s-a făcut prin cuvânt la început precum și la sfârșit. Amin. (*Vezi selecția tematică: „Ca fulgerul care iese de la răsărit, așa este venirea Domnului”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; issuu; archive; pubhtml5, n.r.*)

Eu, Tatăl Savaot, am grăit și am mărturisit pentru cei ce vor să audă, și de la Tatăl să știe, iar Fiul Meu este în Mine, și Eu în El când grăiesc și când El grăiește. Amin, amin, amin.

– O, Tată Savaot, al Fiului Tău și al nostru și al celor ce sunt ai Lui pe pământ acum, la sfârșit de timp! Nu știu oamenii de pe pământ și nici apostolii care se zic pe ei înșiși că sunt ucenici ai Fiului Tău, nu știu aceștia nici să creadă, dară să mai aștepte pe Fiul Tău și tot ce este scris în Scripturile venirii Lui! Noi știm ce le urmează celor ce cred în Fiul Tău. Știm că urmarea cea mai mare este credința în El și în venirea Lui și în lucrarea Lui cea de șapte mii de ani peste om. Dar noi, sfinții Tăi, am vrut să credem, și am crezut și am văzut și am mărturisit. Amin. Nimeni nu crede în Dumnezeu decât după ce El trece lăsând semnele Lui în urma Lui. Nimeni nu crede în sfinți decât după ce ei trec lăsând semnele lor și ale credinței lor în urma lor. Dar împărăția Fiului Tău, care este acum pe pământul român, va fi pe veci de veci, căci este scris în Scripturile Duhului Sfânt aceasta ce mărturisim noi acum, și ***«Toate neamurile de pe pământ Îi vor sluji Lui».*** Amin, amin, amin.

– O, copii ai Duhului Sfânt, o, fiilor care deschideți Domnului! Luați Scriptura proorocului Daniel și scrieți din ea proorocia venirii Fiului Omului, și apoi vom merge cu cuvântul înainte și vom lucra sărbătoarea de azi cu cerul tot între voi. Amin.

«Am privit în vedenia de noapte, și iată, pe norii cerului venea cineva ca Fiul Omului, și El a înaintat până la Cel vechi de zile. Și a fost dus în fața Lui, și Lui I s-a dat stăpânirea, slava

și împărăția, și toate popoarele, neamurile și limbile Îi slujeau Lui. Stăpânirea Lui este veșnică, stăpânire care nu va trece, iar împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată». Amin.

O, copii ai Duhului Sfânt, feriți-vă de aluatul fariseilor, că nimic nu este acoperit care să nu se descopere și nimic care să nu se cunoască. Scris este: ***«Oricine va mărturisi pentru Domnul înaintea oamenilor, și Fiul Omului va mărturisi pentru el înaintea îngerilor lui Dumnezeu. Iar cel ce se va lepăda de Domnul înaintea oamenilor, lepădat va fi înaintea îngerilor lui Dumnezeu».*** *Amin. Mărturisiți această venire a Domnului și dați de știre de la margini la margini venirea Lui, că noi, sfinții, în mii de mii pornim spre voi la cuvântul Domnului, cu ajutor pentru voi și pentru Domnul cu voi, că vine Domnul la voi cu toată descoperirea tainelor cele în Scripturi tăinuite, că a venit vremea să vadă cei ce nu văd, spre judecata necredinței lor, și să se roage Fiului lui Dumnezeu să ajute necredinței lor, să le adauge credință precum le adăuga celor aleși ai Lui ucenici, și cu care El a petrecut pe pământ lăsându-le lor Evanghelia Lui.* (Vezi selecția tematică: „Înfricoşata Judecată”, - și pe edocr; archive.org; jumpshare; aurhorstream; joomag; pubhtml5.com; Google Drive; Scribd, n.r.)

Ridicăm mâinile în chip de binecuvântare arhierească și rostim așa: În numele Preasfintei Treimi, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, binecuvântarea Domnului peste voi, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Întărim ungerea din mijlocul tău, Ierusalime român, cu întreită binecuvântare, iar fiii cei unși cu ungere de arhierei așa să lucreze peste tine, după cum au ungerea, că e vremea să se trezească din moarte făptura care așteaptă sub piatra vremii de șapte mii de ani suspinând după viață fără de moarte, Ierusalime.

Deschide mâna, Doamne, și dă-le lor. Așează-Te cu slava Ta peste ei, că e vremea să Te slăvești descoperit peste ei. Învață-i împărăția Ta și le dă puteri prin vremea cea grea și le dă iubire fără de hotar, ca să Te iubească ei atât cât Tu i-ai iubit, și viața lor să Ți-o dea ca să faci din ea pildă vie, om după chipul și asemănarea Ta, și să vadă neamurile pământului că Tu ai împărăție pe pământ și stăpânești în mijlocul ei și cârmuiești noroadele cu cuvântul Tău până ce le vei trage la Tatăl, că durerea Ta după om e durere mare cum nu e pe pământ, iar suspinul Tău aprinde duhul sfinților și vin sfinții cu Tine pe pământ în cuvânt și mărturisesc sfinții cerului lucrarea cuvântului Tău de acum și de atunci, și care va să fie curând, curând cu toate împlinirile ei pe pământ.

Noi, cei trei arhierei ai Tăi, Doamne, cerem Ție: caută din cer și vezi și cercetează pe poporul Tău cel de azi și dă-i din cer. Cercetează via aceasta pe care ai sădit-o Tu, și o desăvârșește pe ea spre lauda Ta, spre lauda măririi sfinților, Doamne. Plângem cu Tine după om. Suspinul Tău este în suspinul nostru, și toți sfinții Tăi așteaptă toată slava Ta pe pământ lângă poporul Tău cel atât de păzit de paza Ta cerească, Doamne al sfinților. Slavă de la oameni nu primești, dar slavă de la poporul Tău primești, ca și de la sfinții Tăi, Doamne, că ei poartă în ei dragostea Ta. Ruga noastră cea pentru mângâierea Ta este ca Tu să dai mereu poporului Tău dragostea Ta, căci vai omului care are în el dragostea lui, și în care Tu nu poți încăpea, fiindcă Tu ești curat cum e cerul, și plămădit în trup fecioresc și neatins de păcat, ca să poată și omul după ce Tu Te-ai făcut Om, și ca să poți veni după om și să-i arăți lui dragostea Ta.

Dă-le fiilor Tăi pâine, că sunt săraci, Doamne. Dă-le lor tot ajutorul pentru planul Tău cu ei. Stăm cu mâinile ridicate înaintea Ta, că suntem vii și umblăm pe pământ ca și Tine, și Te rugăm din ei: dă-le lor împărăția Ta mereu în ei, și paza împărăției Tale în ei, și lucrarea ei în ei,

Doamne, Cel ce ești viu în vecii vecilor! Acum le dăm binecuvântare arhierească de lângă Tine peste masa cea de praznic pe care ei ne-au pus-o spre pomenirea noastră lângă ei. Iar Tu îmbrățișează-i în cuvânt și învață-i fără de sfârșit și ține-i în duhul treziei sfinte de-a pururi, și umple-i pe ei de iubirea slavei Tale în ei, Doamne. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan din 12-02-2003

***

Vai, și de șapte ori câte șapte vai, ba chiar de șaptezeci de ori câte șapte vai celor ce cugetă despre cuvântul gurii Mele, care curge din Mine în zilele acestea, că este cuvânt de om și nu Eu Însumi, Cuvântul Tatălui, Fiul Tatălui, Dumnezeu Cuvântul, Care S-a făcut trup acum două mii de ani, iar acum, cuvânt, pentru învierea morților, căci am zis: ***«Vine vremea ca cei din morminte să audă glasul Fiului lui Dumnezeu și să învieze».*** Amin. **Cine nu crede în vremea aceasta în cuvântul Meu de acum, aceluia nu i se pune că a crezut sau crede în proorocii Scripturilor**, și nici în Moise, cu care Eu am vorbit în muntele Sinai și, apoi, în toată vremea Israelului lui Moise. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului din 18-05-2003

***

Iată cartea vieții, omule chemat la viață! Învață cartea vieții, omule, că am venit să te învăț carte, să te învăț umilința, și carte apoi, ca să fii învățat și să nu fii gol pe pământ. Au ieșit morții din morminte și stau cu zecile de mii în cete-cete înaintea acestui cuvânt, iar tu, omule cu trup pe pământ, nu-i vezi. O, cum să-i vezi dacă tu nu ai învățat carte din cer, înțelepciune de viață fără de moarte, care vede în om? Hai, scoală-te din sângele tău și te spală în râul cuvântului Meu ca să ți se deschidă ochii și mintea și să vezi slava Mea și să vezi venirea Mea, că **sunt înaintea ta cu vremea împlinirii celei mai mari Scripturi, Scriptura venirii Fiului Omului cu putere și cu slavă multă, venind pe nori, însoțit de sfinți și de îngeri și grăind pe pământ cuvântul învierii morților.** Amin. (*Vezi selecția tematică: „Precum S-a suit, așa și vine, cu norii vine”, - și pe edocr; jumpshare; joomag; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*)

O, e plină de sfinţi şi de îngeri în zeci de mii grădina întâlnirii Mele cu omul, copii care-Mi primiţi cuvântul Meu spre om. **Toate oştirile cereşti, toate cetele de sfinţi încununează din văzduh sărbătoarea întâlnirii de Duh Sfânt între Mine şi om.** Iar voi sunteţi cei trudiţi care aţi făcut cum v-am poruncit de Mi-aţi gătit praznic de cuvânt şi Mi-aţi vestit pe cei din sătuţul de aici să se adune şi ei şi să se înveţe cu taina venirii Mele, cu slava Mea care Mă poartă spre om prin lucrarea Mea cu voi în mijlocul acestui sătuţ ales de Dumnezeu pentru venirea Sa. Vă cuprind în mare taină. Vă învălui în podoabe cereşti, că i-aţi făcut pe mulţi să se aşeze şi să Mă asculte cu glasul venirii Mele peste pământ. Învăţaţi-i pe ei calea, adevărul şi viaţa. Învăţaţi-i Cartea Vieţii şi slava vieţii, căci Eu îi cuprind pe toţi în cuvânt de Duh Sfânt, în Duhul Sfânt Mângâietorul, Care este Învăţător peste om. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi, din 14-06-2003

***

O, copii care-Mi sunteți porți pentru ca să intru cuvânt în carte! **Cuvântul Meu de peste voi este venirea Mea. Spun aceasta ca să fie judecată lumea care nu Mă așteaptă să vin.**

Amin. Acum două mii de ani când a venit vremea să vin de la Tatăl și să Mă fac Fiul Omului, n-au vrut nici cărturarii, nici fariseii, nici învățătorii legii, nici poporul Israel n-a vrut să înțeleagă venirea Mea care era scrisă în prooroci, și îl aud și azi pe Israel că va să vină Mesia. Dar Eu am venit atunci, și nu M-au crezut decât câțiva, începând cu Zaharia și Elisabeta, care pregătiseră pe Fecioara în care Eu, Fiul Tatălui Savaot, trebuia să cobor cu sământă de Duh Sfânt și să Mă nasc Om între oameni, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat fiind. **Și M-a cunoscut Ioan Botezătorul apoi, care era cu puțin înainte de Mine întrupat de la Dumnezeu prin cuvânt,** având de părinți pe pământ pe Zaharia și Elisabeta. Și M-a cunoscut Fecioara mama Mea, și M-au cunoscut apoi frații Mei, cei ce erau fiii lui Iosif, iar când eram prunc micuț, M-au cunoscut păstorii cei trei de la oi, și magii cei trei, și Simeon cel bătrân de zile, și Ana proorocița. Și apoi, fiilor, M-au cunoscut ucenicii Mei cei doisprezece, și de la ei, M-au cunoscut iarăși câțiva pe care-i trimiteam prin cetăți ca să pot intra Eu apoi cu ucenicii și ca să pot sta cu ei în mijlocul mulțimilor adesea, și ca să-Mi fac lucrarea cea de trei ani și jumătate, chemarea omului spre împărăția cerurilor cu care venisem pe pământ în veacul al șaselea după ce l-am zidit pe om, și apoi poporul Israel M-a pus pe cruce ca să mor și ca să nu mai fiu. Dar dacă Eu sunt Cel ce sunt, tot așa am fost și atunci, și moartea și iadul au fost biruite de Mine, și M-am sculat dintre morți și am împlinit lucrarea mântuirii lumii, și apoi M-am așezat din nou în cele ce nu se văd, de-a dreapta Tatălui Meu, locul Fiului Său. Amin.

O, fiilor, n-a crezut lumea atunci că Eu sunt Mesia, Cel ce era scris să vină. N-au crezut decât cei pe care Tatăl Meu i-a orânduit spre taina aceasta. **O, copii ai venirii Mele de azi, nu crede nici acum lumea că Eu sunt Fiul Omului, Cel ce era scris să vină, și iată-Mă peste pământ cuvânt din mijlocul vostru, iată venirea Mea după șapte mii de ani de la facerea omului,** căci am venit în al optulea veac, cu care am început pe pământ împărăția Mea cu omul, așa cum aș fi voit și la început să stau cu omul în rai și să-i fiu Dumnezeu, dar el s-a semețit că este împărat peste toată făptura. Toți îngerii îi slujeau lui după ce l-am făcut, căci Eu Mă odihneam în el cu toate cetele de îngeri, și cel mai frumos dintre îngeri îi slujea și mai mult, iar când omul s-a înălțat prin semeție, Lucifer i-a slujit omului și semeției lui, și apoi a căzut cu numărul oastei lui îngerești. Iar Eu, Fiul Tatălui, Eu, Făcătorul omului, i-am spus lui Mihail arhanghelul să dea poruncă îngerilor și să spună: ***«Să stăm bine și cu frică și cu luare-aminte!».*** I-am spus așa să spună, ca să nu mai cadă și celelalte cete de îngeri, care ar fi putut sluji semeției omului. Și atunci, Mihail a rămas îngerul Meu, așa cum fiecare om are îngerul lui, căci Eu după chipul și asemănarea Mea l-am zidit pe omul cel întâi zidit, căci numai pe acela l-am zidit Eu, numai pe acela, fiilor.

Cuvântul Meu de peste voi este venirea Mea în al optulea veac după facerea omului. Spun aceasta ca să fie judecată lumea care nu Mă așteaptă să vin, așa cum nici acum două mii de ani când am venit, nimeni din lume nu a voit ca Eu să vin, chiar dacă toți știau și spuneau că va să vină Mesia. Dar Eu, din loc în loc mergând cu ucenicii Mei, îi strângeam pe cei aleși cu credința și îi făceam ucenici și ucenițe, pentru credința lor în venirea Mea după cinci mii de ani de la căderea omului din rai și de la căderea îngerilor din cer, care erau ceata lui Lucifer, cel mai frumos între căpeteniile îngerilor, dintre cele zece cete îngerești.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel, din 12-07-2003

***

O, poporul Meu, pe Mine nu M-au prețuit cei de lângă Mine, pentru că erau învățați cu Mine, și a venit Ioan și M-a cunoscut. **Eu dacă M-aș lăsa văzut s-ar învăța omul cu Mine. De**

aceea lucrez în duh, și Mă las văzut cu ochii duhului când omul Mă vede, când omul le vede pe cele ce nu se văd, și fac așa pentru că cel ce are pe Duhul Sfânt vede fără să se suie însuși în sus, și se umilește, și de aceea el vede, și vede ca Mine, căci scris este: ***«Îl vor vedea cum este cei ce vor fi asemenea Lui».*** Amin. Cei ce Mă văd sunt asemenea Mie prin vedere, căci umilința îl înalță pe cel ce vede. Ioan s-a umilit și a întrebat pe Cel ce l-a trimis să Mă boteze, și a spus: ***«După ce voi cunoaște pe Cel ce trebuie să-L botez?».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din 19-01-2004

***

Bat la porți și intru în cartea cuvântului Meu din zilele acestea. **Cartea întâi și cartea a doua au în ele pe toate cele din vremile lor, iar cartea cea de a treia, pe cele din zilele venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl**. Amin, amin, amin.

O, copii din porți, învățați pe poporul Meu ce înseamnă Scriptura care spune despre cei scriși de la întemeierea lumii în **Cartea Vieții Mielului Cel junghiat**. Ioan Botezătorul când a ieșit să Mă arate lumii, el a spus***: «Iată Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii»,*** **iar în cartea lui Ioan cel iubit este scris de cartea cea cu șapte peceți, pe care a deschis-o *«Mielul Cel junghiat, Care a răscumpărat lui Dumnezeu, cu sângele Lui, oameni din toată seminția și limba și poporul și neamul, și I-a făcut lui Dumnezeu împărăție și preoți, și vor împărăți pe pământ».*** Amin.

Fiecare carte din cele trei cărți ale lui Dumnezeu poartă în ea pe cei scriși în ea, și fericit este cel scris în Cartea Vieții cu fapte de viață, căci Ioan Botezătorul când propovăduia pe Mielul lui Dumnezeu și pocăința peste oameni, el spunea: ***«Acum securea stă la rădăcina pomilor, și orice pom care nu face roadă bună se taie și se aruncă în foc».***

Când Eu Mi-am ales ucenici, le-am dat apoi de lucru și le-am spus: ***«Tămăduiți pe cei neputincioși, înviați pe cei morți, vindecați pe cei leproși, scoateți-i pe demoni, că iată, vă trimit pe voi ca pe niște oi în mijlocul lupilor, dar voi fiți înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbeii și nu vă îngrijiți cum sau ce veți vorbi, căci se va da vouă în ceasul acela ce să vorbiți, fiindcă nu voi sunteți care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru este Care grăiește în voi; și oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui, Care este în ceruri».*** Și le-am mai spus: ***«N-am venit pe pământ să aduc pace, ci sabie, căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mama sa, pe noră de soacra sa»***, și ***«cel ce iubește pe tată, ori pe mamă, ori pe fiu, ori pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine».***

O, poporul Meu, cel ce este scris în Cartea Vieții, acela are roade și I le dă lui Dumnezeu. Ioan avea roade, avea ucenici de un lucru cu el, și Mi i-a dat Mie apoi, trimițându-i la Mine ca să vadă ei pe cele ce Eu le lucrez, și ei M-au întrebat după ce Ioan i-a trimis, și Mi-au spus: ***«Tu ești Cel ce vine, sau să așteptăm pe altul?»,*** iar Eu le-am spus: ***«Mergeți și spuneți lui Ioan ceea ce auziți și vedeți: orbii își capătă vederea și șchiopii umblă și leproșii se curăță și surzii aud și morții înviază, iar săracilor li se binevestește, și fericit este cel ce nu se va sminti întru Mine»***. Amin.

O, Ierusalime, Ioan a avut ucenici și Mi i-a dat Mie, și ei au văzut lucrările Mele. Ioan Mă mărturisea pe Mine, iar Eu îl mărturiseam pe el, căci scris este în Evanghelia Mea: ***«Oricine va***

mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui, Care este în ceruri». Iată lucrarea celor scriși în Cartea Vieții Mielului, iar cartea aceasta va mărturisi pe ai săi și viața lor și iubirea lor și mărturisirea lor. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-2004

***

Îmi întăresc cărarea Mea spre tine, poporul Meu, și aceasta fac de câte ori cobor din Tatăl în mijlocul tău cuvânt. **Și de ce cuvânt? Vin cuvânt pentru ca să pot să vin, că altfel nimeni, nimeni pe pământ nu M-ar primi, nu M-ar crede, și ar pieri toată credința de pe pământ și n-aș mai fi primit de om dacă Mi-aș folosi văzut trupul atunci când vin cuvânt pe pământ. Vin cuvânt, căci am unit începutul cu sfârșitul și lucrez ca și la început**. Amin, amin, amin.

La început Eu am fost cuvânt, și la Dumnezeu Tatăl eram, și fără Mine cuvânt nimic nu s-a făcut, precum nici omul nu poate să le facă pe ale lui până ce mai întâi nu face cuvântul celor făcute de el. Amin.

… Vin în mijlocul tău cu sărbătoare de sfinți, și bucuria sfinților întru venirea Mea cu ei se face lacrimă, poporul Meu, și dulce este pentru Mine lacrima sfinților Mei, lacrima care curge de bucuria venirii lor cu Mine cuvânt pe pământ. **O, dacă n-aș veni cuvânt n-aș mai veni, că altfel nu pot veni pe pământ, că pe pământ e omul care umblă pe pământ și pe cer, și tot ceea ce vede el, este al lui apoi, și Tatăl nu M-ar mai avea al Lui dacă aș veni trup și nu cuvânt pe pământ.**

Din veac și până în veac omul face ce vrea cu trupurile celor cuvioși ai Mei și Îmi stârpește locașurile Mele și face el zidire pământească, din lut și din piatră și din fier și din aur locaș, și apoi își zice că Eu sunt în locașul cel făcut de el, și crede așa. Și iată, mai credincios este omul de rând care ia de la om învățătură și se duce în locaș făcut de mână de om și se închină în el lui Dumnezeu, dar omului în care Eu stau pe pământ nu se închină omul Mie, **și grele s-au făcut pe pământ cele făcute de mâna omului ca să-i strângă pe oameni în ele și să-i înșele că acolo este calea, adevărul și viața. Dar Eu am spus că vine vremea când cei ce se vor închina lui Dumnezeu, se vor închina în duh și în adevăr, și fericiți sunt cei ce află Duhul și Adevărul lui Dumnezeu pe pământ, și de aceea Eu vin cuvânt pe pământ, și Mă sprijin în mijlocul tău când vin, poporul Meu,** și dau glas martorilor Mei cei cerești, sfinților Mei care s-au închinat Mie pe pământ în duh și în adevăr, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor Pantelimon din 09-08-2004

***

E sărbătoare cu iubire în ea, cu Duhul Meu Cel plin de umilință în ea, căci **Eu cu mare umilință am sfințit pe pământ în zilele Mele cu voi locul și chivotul Sfintei Sfintelor din zilele acestea pe pământ. E sărbătoarea zilei și a anului șapte mii cinci sute de la facerea lumii când Eu, Stăpânul a toată firea, am împlinit Scriptura coborârii tainei de nou Ierusalim pe pământul român, așa cum mulți sfinți au proorocit de la Duhul Sfânt pentru zilele venirii Mele cu nașterea din nou a toată firea la sfârșit de timp.**

Tot cerul care Mă ține deasupra, tot cerul de sfinți și de îngeri și de puteri cerești se închină și Mă închină Tatălui pentru biruința Mea peste pământ acum, la sfârșit de timp. Se apleacă Tatăl

și vă sărută ca pe copii odată cu această sărbătoare pomenită azi, și aduce lângă voi sărbătoarea și ziua aceea când l-a avut aici pe cel ce a mărturisit lucrarea cuvântului Meu și chivotul ei cel sfânt, pe arhiereul Ioan-Irineu, care și-a aplecat capul înaintea Mea ca să împlinească această Scriptură de nou Ierusalim pe pământul român, și apoi iarăși și-a aplecat capul înaintea celor ce l-au apăsat pe el pentru că a împlinit cuvântul Meu cu duh de credință și cu ascultare ca un fiu-copil iubitor de Dumnezeu. Îl aduc aici cu duhul și vi-l dau spre vedere cu ziua cea de atunci, și apoi îl sărut ca pe un copil, ca și pe voi, și apoi îl întăresc în răbdarea pe care o are, căci răbdarea este darul celor sfinți până la sfârșit, și ea nu este a tuturor. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la treisprezece ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-2004

***

La început a fost Cuvântul, și mai întâi de toate a fost El, și Eu eram Cuvântul, și din Tatăl cuvântam, iar la sfârșit tot așa sunt, și fericit este cel ce știe să Mă vadă în cuvântul Meu și să creadă și să Mă creadă prin tot cuvântul gurii Mele.

Fericit este cel ce stă cuminte și în mulțumire sub mila venirii Mele care se îmblânzește după puterea omului, căci Eu sunt foc mistuitor, și tot așa este și cuvântul Meu care se atinge de fărădelegea de pe pământ și din om ca să nu mai fie ea, ci să fie sfințenia și cei ce strălucesc prin ea înaintea cuvântului Meu, care înseamnă venirea Mea, venirea Fiului lui Dumnezeu peste toate neamurile oamenilor de pe pământ, după tot felul lor. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia din 14-12-2004

***

Cuvântul Meu vă face trezirea ca să intre el cu Mine în carte, copii din porți. Sunt Domnul, și vă fac deșteptarea cu cuvântul Meu care a făcut la început cerul și pământul și pe om, iar la sfârșit v-a făcut pe voi ca să fiți cuvântul Lui, căci Cuvântul este Dumnezeu, și toate prin El s-au făcut, și iarăși se fac. Amin, amin, amin.

Se fac ceruri noi și pământ nou. Se naște iarăși lumea. Din cuvântul Meu toate se nasc iarăși, căci toate s-au învechit de la om încoace, fiindcă omul s-a despărțit de Dumnezeu pe pământ și nu știe și nu poate, nu mai poate să se întoarcă înapoi la Mine decât prin cuvântul Meu care vine la el și îl călăuzește pentru iarăși facere peste toate câte sunt, căci omul dintre cer și pământ este durerea Mea care stă împotriva Mea mai înainte de căderea îngerilor căzuți din slava Mea, și tot omul trebuie să se aplece glasului Meu, cuvântului Meu care a făcut la început cerul și pământul. Amin.

Omul învechit în rele nu mai știe, nu mai cunoaște cărarea Mea spre el. **Cuvântul Meu este cărarea Mea spre el,** căci când Eu vin altfel spre om, se sperie omul, iar spaima lui este lipsa lui Dumnezeu din el, dar Duhul Meu îl învață să creadă în Mine, Care sunt scăparea lui, puterea lui și ajutorul lui în strâmtorări și netemere chiar dacă s-ar răsturna pământul și s-ar muta munții în fundul mării, căci **Eu sunt în mijlocul cetății, și ea nu se va clinti,** și le spun oamenilor de pe pământ: ***«Opriți-vă și cunoașteți că Eu sunt Domnul Preaînalt între popoare, și pe pământul tot sunt Preaînalt!»*** precum este scris. Amin.

O, poporul Meu cel din români! Dacă Eu când am făcut cerul și pământul cu cuvântul Meu, din ape și din duh, și am scos din ape primul petec de pământ și l-am numit de atunci pământ

român, **taină rămasă între Mine și Tatăl până la sfârșit de timp** când am venit pe pământ și am luat trup din Fecioară prin sămânța Duhului Sfânt, iată, taina aceasta neștiută de tot omul atâtea mii de ani, ea se desface acum prin cuvântul Meu, cuvântul care a făcut la început cerul și pământul. **Pământul român a fost începutul pământului cel ieșit din ape, și tot pământul român este începutul cel ieșit din foc, căci el va fi cetate de scăpare, oază verde pe care Eu, Domnul, o ocrotesc cu mare minune**, cu cuvântul facerii Mele care începe ca și la început când am luat pământ din pământul român și l-am făcut cu mâna pe om și am suflat cu gura peste el cuvânt, și duh de viață a intrat în el, și a cunoscut omul ca și Dumnezeu, și a fost el odihna Mea între cer și pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-2004

***

O, dacă omul ar fi credincios așa cum au fost cei ce au primit de la Tatăl prin duhul proorociei deslușirea tainei venirii Mele pe pământ, M-aș arăta cu voi în toată slava Mea de peste voi și M-aș arăta cu cerul cel atât de aproape de pământ, minune de veac nou, lumină ruptă din ființa Tatălui**, cer și pământ laolaltă lucrând și înălțând în sus împărăția cerurilor Mele de peste voi**, copii cuvântători și mărturisitori ai cerului cel atât de aproape cu voi. Cu mare taină lucrez cu voi și peste voi, căci omul, ca și acum două mii de ani, n-ar vedea, n-ar crede, n-ar iubi pe Dumnezeu, căci cele apropiate lui se fac perdea de durere între Mine și om și nu pot să fac mai mult în fața necredinței, înaintea măsurii atât de mici a omului, a vederii lui, a credinței lui, a umilinței lui, a dorului lui de Dumnezeu. Mă ascund în dorul Meu de voi, în dorul vostru după Dumnezeu pe pământ și plâng în voi, că n-am unde să-Mi plec capul pe pământ și să plâng. Nu-l doare nimic de Mine pe cel ce trece prin fața crucii pe care omul o face din lemn sau din piatră sau din fier, și pe care Mă închipuie pe Mine bătut în cuie, plângând și sângerând de la om. O, nu cu atâta este semnul unui popor că e creştin, nu atât că Mă are pe Mine, Cel răstignit, de Dumnezeu al său. O, fiilor îndurerați după venirea Mea! Nu numai atât, nu numai așa trebuie să Mă vadă omul pe pământ. Cine i-a spus lui că asta înseamnă Dumnezeu cu omul pe pământ? **Cine i-a spus omului că locașurile zidite de om pe pământ cu cruci pe ele înseamnă Dumnezeu cu omul pe pământ?** (*Vezi selecția tematică: „Adevărata biserică”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5, n.r.*)

O, Eu am venit Dumnezeu născut din cer și de pe pământ în locul numit sfânt, și tot n-am putut să petrec cu omul sub chipul și sub numele de Dumnezeu, Fiu al Tatălui Savaot, cu care nume venisem pe pământ ca să Mă mărturisesc prin moarte pe cruce și prin înviere dacă prin naştere din Fecioară n-am fost primit de oameni Fiu venit de la Dumnezeu din cer după om. **Acum Mă fac cuvânt pe pământ, și norii cerului Meu Mă țin cu slava cuvântului Meu**, dar nu pot să dau în părți depărtarea dintre Mine și om, nu pot din pricina celor apropiate omului și în care el crede văzându-le și numindu-le adevărate, adevăr în care omul se îneacă de șapte mii de ani și nu mai iese deasupra lor ca să vadă el fața Mea, slava Mea, și să dorească omul să fie slava Mea, iar Eu, slava lui, și să avem aceeași lucrare, aceeași simțire și blândețe, și să nu mai plângă Tatăl de mila Mea, de durerea Mea, de venirea Mea după om Dumnezeu tainic, șoptindu-i omului că am venit și că îi cer să Mă primească, să Mă aştepte și să Mă creadă când spun că îi este greu cerului și pământului fără Dumnezeu pe pământ cu omul.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului din 15-02-2005

***

Iar vouă, celor ce aveți temere de Dumnezeu între acești ai minciunii oameni, care și-au zis și își zic biserică a sfinților, vă grăiesc cu cuvânt hotărâtor mai înainte să cadă plata păcatelor peste trupurile care nu s-au pocăit în ele de faptele lor rele: ieșiți din mijlocul lor, din mijlocul celor desfrânați de la altare, ca să nu cadă peste voi mânia cea pentru fapte vrednice de mânie, ca să nu beți din vinul aprinderii mâniei lui Dumnezeu. Ieșiți și vă osebiți, și apoi veniți spre muntele Meu de cuvânt și învățați de la Mine legea sfințeniei, și să mergeți pe calea ei, căci **vine pe pământ veșnicia, și ea trebuie adusă, trebuie zidită de trupuri sfinte și pline de Duh Sfânt!** Întoarceți-vă la dragostea Mea, căci Eu pentru dragostea Mea l-am zidit pe om la început, nu pentru dragostea lui, și l-am zidit să fie biserică a Mea și nu a lui. Cu milă și cu lacrimi vă chem mai înainte să-Mi vărs mânia, căci păcatele strigătoare la cer ale celor ce se ascund sub nume de biserică sfântă Îmi dau peste mână, iar în mână am cupa mâniei. Veniți spre pocăință și spre scăpare și faceți-vă praznic de Duh Sfânt și dați-vă în dar lui Dumnezeu, acum când Eu, Fiul Tatălui Savaot, scriu pe pământ cincizeci de ani de cuvânt al gurii Mele, rostit în mijlocul neamului român, și când **voi da cartea judecății făpturii la toți cei care o vor vedea acum. Cuvântul Meu cel de cincizeci de ani a plâns adânc în Mine și l-am rostit peste cei credincioși și l-am făcut carte, care se numește Cartea Vieții Mielului.** Cuvântul este viața, iar viața este lumina oamenilor, și lumina luminează în întuneric. Întindeți mâinile spre Mine dacă voiți scăparea, și luați și vă hrăniți cu cuvântul vieții, că vreau să nimicesc moartea, cel din urmă vrăjmaș. Vreau să nimicesc păcatul, dar nu pot să fac aceasta prin oamenii minciunii, care se numesc antichrist prin păcatele lor, prin viața lor cea cu minciună și cu care au dus omul la nepăsare de suflet, de nu mai văd Eu pe pământ om cu temere de Dumnezeu, prin care să se oprească omul de la rătăcire și să vină să-l învăț Eu calea și scăparea.

Binecuvântat să fie lucrul ființei cărții cuvântului Meu cel de cincizeci de ani rostit și scris în mijlocul neamului român, carte cu care Eu, Domnul, prin porțile Mele, voi însemna pe pământ praznicul cincizecimii cuvântului lui Dumnezeu cel de la sfârșitul veacurilor, **cuvântul venirii Mele**, precum la început, așa și la sfârșit; **cuvântul facerii din nou a lumii,** după cum Eu, acum două mii de ani, am proorocit să fie. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei fiului risipitor din 27-02-2005

***

… Cu pace dulce îmbrățișez toate clipele Mele cu voi și ale voastre cu Mine, și mult de tot voiesc să vă mângâi sub greul crucii venirii Mele cuvânt pe pământ. Intru cuvânt în carte și vă dau puteri. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, vă dau puteri pentru lucrarea Mea cu voi, **pentru ființa cărții cuvântului Meu cel de cincizeci de ani pe pământul român.** E grea lucrarea aceasta, dar Evanghelia Mea cea de la sfârșit de timp a stăpânirii omului peste pământ, această carte zguduie încă de pe acum pământul în fel și chip, iar inima pământului bate cu putere ca să se scoale morții din morminte și să vă mărturisească pe voi, cei ce ați purtat lucrarea Mea din zilele acestea și numele Meu cel nou cu care rostesc judecata făpturii și biruința sfinților întru cea de a doua venire a Fiului lui Dumnezeu, înaintea Căruia se vor plânge neamurile pământului, căci venirea Mea e cu slavă mare, cu cuvânt mult, **iar slava cuvântului Meu va ieși de sub taina ei și va cutremura cerul și pământul ca de facere, ca să nasc din nou lumea,** fiindcă este scris în Scripturi să fac aceasta, și voi face. Amin.

Aduc lângă voi puteri cerești pentru împlinirea cea mare a cărții cuvântului Meu, și orice piedică să se depărteze, și tot ajutorul să se apropie, ca să închidem lucrul cărții și s-o deschidem

apoi, și să ne odihnim cu bucurie și Eu și voi, căci cerul tot așteaptă cu fiori cartea Mielului, copii ai ascultării. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 24-04-2005

***

O, ce dor Îmi este să grăiesc cu omul pe pământ! Oricât aş grăi de mult, dorul Meu este fără de moarte, fără de sfârşit, poporul Meu. Acest dor este cuvânt, căci cuvântul este măsura dorului, iar Eu sunt fără de sfârşit și sunt Cuvântul, poporul Meu, și Mi-e dor să-l grăiesc și Mi-e dor să-l mărturisesc. Când eram cu ucenicii în lume nu puteam să-Mi liniştesc dorul tot, căci eram cu trupul şi Mă ţineam să Mă mărturisesc pe Mine Însumi, fiindcă aşa este pe pământ când eşti. Dar acum din cer dorul Meu curge ca râul, căci vremea aceasta aşteptată de veacuri a venit. Eu Însumi din Tatăl Mă fac putere de Duh Sfânt şi Mă mărturisesc pe pământ, şi sunt în Tatăl şi împlinesc Scriptura aceea prin care am spus că Mă duc la Tatăl ca să vin. O, nu este altfel Scriptura aceea care spune despre Duhul Sfânt vestitor peste om, nu este cum spun preoții bisericii cum că ei lucrează în Duhul Sfânt, căci nu este în Duhul Sfânt ceea ce spun ei că lucrează Duhul Sfânt în biserici. Iar Eu le spun lor aşa: **acest cuvânt este Duhul Sfânt, Cel făgăduit de Tatăl că va veni pe pământ, şi din Care am dat putere ucenicilor Mei acum două mii de ani de M-au mărturisit la făpturi cu toate câte Eu am lucrat în mijlocul lor cât am stat pe pământ cu toată taina Mea între oameni.** Când M-am înălțat la cer le-am adus aminte de făgăduința Tatălui când Eu le spuneam: ***«Mă duc ca să pot veni la voi. Mă duc și vă voi trimite pe Mângâietorul, Care din al Meu va lua și vă va vesti»***. Acum însă Eu Însumi din cer, din mijlocul ucenicilor Mei, Eu Însumi Mă mărturisesc peste pământ, căci îngerii înălțării Mele le-au spus celor ce Mă priveau: ***«Precum L-ați văzut mergând la cer, astfel va și veni». Eu cuvântând peste ei M-am înălțat la cer, și a venit un nor și M-a acoperit, iar Eu, acum, din nor grăiesc, căci cu norii vin, precum M-am suit, precum au spus îngerii înălțării Mele că voi veni.***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului. Sărbătoarea nașterii sfintei Virginia din 09-06-2005

***

... – Eu, poporul Meu de azi, îi bucur pe sfinți când îi iau în coborârea Mea spre tine, și **împlinesc în mijlocul tău Scriptura lui Enoh, care a proorocit venirea Mea cu sfinții și a spus:** ***«Vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi»,*** iar după el, apostolul Meu Ioan și el a vestit aceasta și a spus: ***«Numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, și oștile din cer vin după El, călare pe cai albi, purtând veșminte de vison alb, curat».***

O, cât așteaptă sfinții venirea Mea, fiilor! O, cât de mult trebuie să așteptați și voi, și mereu să așteptați, ca unii care întâmpină pe Stăpânul la întoarcerea Sa! Iată, e sărbătoare de sfinți și de părinți, iar Eu împlinesc venirea Mea cu ei și sunt Cel tainic și împlinesc, și cu norii Mă port și vin, căci sunt Cel minunat.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șaptea după Paști, a sfinților părinți din 12-06-2005

***

Cuvânt de sărbătoare Mă las în mijlocul tău, poporul Meu cel nou. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, cuvânt de înnoire a toate aduc mereu cu Mine când vin la tine, ca să te împrospătezi tu din zi în zi mai mult după chipul Meu, până ce Mă vei putea vedea pe deplin că

am fost și că sunt în mijlocul tău acoperindu-Mi fața, căci taina Mea este mare, poporul Meu, dar și a ta este mare de vreme ce Eu, Domnul, lucrez pentru facerea din nou a toate, iar tu ești cel ce Mă crezi întru lucrările Mele și Îmi sălăşluieşti în tine cărarea cuvântului venirii Mele, prin care Mă slăvesc cu slava pe care o am de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii când cuvântam prin Duhul Tatălui, Care era în Mine, și când toate se întocmeau și ființau apoi cer și pământ și ape, și toate din ele și între ele și peste ele apoi. Amin.

Am întocmit în mijlocul tău cărarea venirii Mele și taina facerii din nou a lumii, poporul Meu, iar tu nu trebuie să trăiești ca pe pământ odată ce Eu am venit cu venirea Mea cea de la sfârșit de timp și te-am deosebit din lume și M-am așezat în tine cu slava pe care o aveam de la Tatăl până să întemeiez lumea. **Taina aceasta era cuvântul**, poporul Meu, iar Tatăl, întru Mine a binevoit în ea la început și la sfârșit, până să fie lumea atunci la început și, iarăși, până să o facă iar acum, la sfârșit. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului din 19-08-2005

***

Vai de cei ce știu de la Mine cuvânt și nu-l împlinesc pe el spre slava numelui Meu peste cei credincioși și necredincioși venirii Mele o dată și încă o dată acum două mii de ani și, iarăși, acum, după ce s-au scurs veacurile și pecețile lor, **ca să pot să-Mi desfac cartea cea cu șapte peceți** și să lucrez cu ea dreptatea cea pentru Dumnezeu, și pe care oamenii veacurilor au pus-o spre uitare mereu, mereu, căci pe pământ nu e ca în cer și nu se vede ca în cer. Omul stă departe de Dumnezeu pe pământ, și de aceea cerul stă nevăzut de om, dar nu e om care dezbrăcându-și trupul să nu vadă cerul pe pământ și să nu-l doară adânc și greu depărtarea lui de Dumnezeu și de îngerii lui Dumnezeu, că fără îngeri, omul nu poate avea cuvânt înaintea Mea. Fără îngerii lui Dumnezeu nu se șterge de pe răboj depărtarea de Dumnezeu a omului.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil din 21-11-2005

***

Mă așez în carte cu sfinții Mei, **căci patriarhul Enoh, al șaptelea de la Adam, a scris de Mine și de îngerii Mei, a proorocit venirea Mea cu sfinții Mei zicând**: ***«Vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi»***. El a văzut de departe, l-am făcut să vadă peste vreme slava venirii Mele cu sfinții, și a văzut-o cu multul și apoi a mărturisit. **Am călătorit cu el prin toate slăvile cerești cât el a fost în trup, și i-am arătat lui lucrarea Mea peste timp și apoi l-am pus să mărturisească, și să rămână pe pământ cele mărturisite de el despre Mine,** iar duhul mărturisirii, când el coboară de la Mine peste om, este duh minunat, așa cum Eu le-am spus ucenicilor Mei că mai mult decât cele ce văd ei că fac Eu vor face toți acei ce vor crede în Mine dacă Eu Mă duc la Tatăl pentru ei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel din 12-07-2006

***

Eu, Domnul, Mă fac cuvânt în mijlocul neamului român și hrănesc cu el un popor credincios cuvântului Meu, căci când M-am așezat lângă Tatăl în ziua înălțării Mele de lângă ucenici acum două mii de ani, le-am spus celor ce au crezut în venirea Mea atunci: ***«Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacului»***. Amin. O, numai cu cei credincioși și sfinți am putut Eu să împlinesc această

Scriptură, căci aceștia, crezând și împlinind, au ales mai mult ocara pentru numele Meu decât duhul lumii și bogățiile lui trecătoare, fiindcă ei nădăjduiau în răsplătirea cea pentru sfinți. Sfinții sunt cei disprețuiți de lume și n-au loc în ea, și acesta este semnul că ei sunt ai lui Dumnezeu pe pământ, iar cei ce sunt numiți de lume sfinți, aceia își primesc plata pe pământ pentru cele bune ale lor, închinate numelui Meu, căci slava și prețuirea cea de la lume îi despart pe ei de răsplătirea spre care ei privesc.

O, poporul Meu cel din români, care stai credincios sub mana aceasta cu care Eu, Domnul Dumnezeul tău, te hrănesc din cer! Tu să te bucuri că ești numit rătăcit și abătut de la calea Mea, că iată, de când am ieșit Eu ca să luminez din mijlocul tău cu învățătura Mea peste pământ, s-au sculat și te-au disprețuit toți cei ce își zic credincioși și creștini ai lui Hristos și își zic că sunt ai dreptei credințe și că tu ești sectă, și nu vor aceștia să bea și să simtă viața cuvântului Meu cel din mijlocul tău, și nu vor să știe aceștia că Eu am putere și am voie, ca un Dumnezeu adevărat ce sunt, să grăiesc peste om până la sfârșitul timpului și nu să stau fără de lucru, fără de cuvânt, și nu să cuvinteze numai omul care își zice credincios, iar Eu nu. O, **Eu sunt cuvântul lui Dumnezeu**, și de aceea am venit și vin cuvânt pe pământ, și nu sunt hristosul cel mincinos despre care să se audă: ***«Iată-l, este aici sau acolo»*****, ci sunt glasul Duhului Sfânt**, și pe Care Îl torn peste cei ce Mă așteaptă să vin cu mângâierea pe pământ la ei, și numai la aceia pot Eu să-Mi găsesc sălaș de facere a omului, căci cei credincioși sunt casa Mea, cortul Meu pe pământ, și Îmi găsesc plăcerea în ei, și apoi îi scot din lume ca să fie ei cu Mine și să nu mai guste din plăceri care trec, ci de la Mine să mănânce, și să se facă ei țara Mea de nuntă, căci Eu sunt Mirele Cel scump, și de la Tatăl Savaot vin cuvânt pe pământ, și nu pot să vin fără să am mireasă pe pământ, și iată, Eu împlinesc în mijlocul neamului român Scriptura prin care am spus așa***: «Cel ce crede în Mine, voi veni la el și voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei din 25-02-2007

***

Cartea Mea de azi este iubirea Mea cea de la sfârșit de timp pentru om. **Cartea pe care o scriu Eu, Domnul, în zilele acestea prin cei peste care Mă fac cuvânt auzit pe pământ, cartea aceasta este cartea Mielului.** Am deschis-o ca s-o așez pe pământ și ca să fie ea împlinirea venirii Mele a doua oară de la Tatăl la om. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la șaisprezece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2007

***

Iarăşi te cuprind în cuvânt spre sfârşitul zilei de serbare pentru sfinţii Mei, poporul Meu. Eu pot aceasta, fiule, căci sunt Dumnezeu şi pot să grăiesc cu omul, dar credinţa omului este prea departe de Dumnezeu ca să mai poată crede omul în lucrările Mele, în Scripturile care M-au vestit că voi lucra, căci am zis prin prooroci: ***«Eu Însumi voi purta grijă de oile Mele şi le voi păstori şi le voi da păşunea Mea»***, **iar cei din morminte aud glasul Meu de peste tine, tată, şi se mângâie cu multul pentru împlinirea Scripturii venirii Mele cu învierea morţilor**, căci Eu sunt pe masa ta trup şi cuvânt pentru tine şi pentru cei ce aşteaptă glasul Meu în mormintele lor, şi pentru omul de pe pământ, care Mă află la tine cu învăţătura vieţii veşnice, şi iată, **cea mai mare minune pe care o poate face omul pe pământ acum, este credinţa lui în venirea Mea cuvânt pe pământ pentru învăţătură de înviere,** învăţătură peste vii şi peste morţi, poporul Meu. Îngerii Mei iau acest cuvânt şi îl vestesc peste pământ, şi mulţi pe pământ îl împlinesc pe el peste viaţa lor, căci

cartea Mea de azi, care este cuvântul vieţii veşnice, este vestită de Mine încă din vremea proorocului Daniel, când Eu i-am zis lui că la sfârşit, în vremea marii strâmtorări pentru Mine şi pentru credinţa omului în Mine, cel ce va fi scris în cartea aceea va fi mântuit, şi mulţi din cei ce odihnesc în morminte se vor deştepta, unii spre viaţă veşnică şi alţii spre ocară veşnică, iar cei care au îndemnat pe mulţi pe căile dreptăţii vor fi în veci ca stelele, şi mulţi vor fi curăţiţi, albiţi şi lămuriţi, iar cei nelegiuiţi se vor purta tot în nelegiuiri şi nici unul din ei nu va pricepe, căci numai cei ce au înţelepciunea Mea vor înţelege şi vor ajuta pe mulţi spre duhul învierii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din 27-10-2007

***

Sunt Domnul! În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh bat ca să intru. Intru cuvânt la poporul Meu cel din vremea aceasta. Am carte pe pământ în vremea aceasta și Mă scriu în ea cu tot cuvântul Meu din zilele acestea, căci **sunt Mielul Cel junghiat și vrednic sunt să-Mi deschid cartea și să Mă scriu în ea și să citesc din ea și să-Mi răscumpăr cu slava cuvântului Meu din ea oameni din toată seminția și limba și poporul și neamul,** așa cum este scris în Scripturi despre Mine, **Mielul Tatălui, și despre cartea cea cu șapte peceți, pe care numai Eu pot s-o desfac și să Mă așez în ea cuvânt și să dau celor de pe pământ cartea Mea, cuvântul Meu,** și am în lucru cu Mine sfinții cei mari, cărora Eu le-am încredințat în vreme mult lucru pentru vremea venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl la om. Amin.

Am intrat în carte prin porți. Am găsit veghe în grădină pentru cuvântul Meu de azi, că e scrisă în cer zi de sărbătoare peste grădinița cuvântului Meu din zilele acestea.

… Iată, vin cu sărbătoarea zilei pecetluirii cu duhul sfințeniei a grădiniței cuvântului Meu, sărbătoarea cea de acum șaisprezece ani, poporul Meu. Stau înaintea ta cuvânt de sărbătoare și am în brațe ziua aceea când M-am vestit pe pământ cu ieslea cuvântului Meu, cu grădinița peste care Mă slăvesc în cuvânt de deasupra ei și în care este scris tot cuvântul Meu, **iar Eu, Domnul, l-am făcut carte acum, cartea cuvântului Meu cel de cincizeci de ani, căci adevărată este cartea Mea cea de cincizeci de ani, al cărei cuvânt s-a împlinit și se împlinește,** tată. Am în această zi de sărbătoare în mijlocul tău pe apostolul Andrei și pe trâmbița Mea Verginica. Îi am cu Mine ca și acum șaisprezece ani. Verginica a pus încă din vremea ei la însămânțat sămânța aceasta nouă, ca să rodească ea și să aibă Verginica ucenici pentru Mine, și a rodit sămânța ei și Mi-a născut fii Verginica și i-am făcut pe ei unșii Mei și am luat din ei și Mi-am făcut scară de coborâre a cuvântului Meu pe mai departe de la Tatăl la om, **și nimeni să nu se încumete să ispitească, să iscodească taina coborârii Mele, iar credința ta trebuie să fie mare, poporul Meu, așa cum a fost și a lor,** și trebuie să lucrezi cu Mine și cu ei, tată, așa cum și de astă dată ați lucrat de Mi-ați împodobit în strai de nuntă casa coborârii Mele în trâmbița Mea Verginica. Acest cămin a luat acum înfățișarea care a fost proorocită de Mine, Domnul, prin trâmbița Mea, și iată, cobor acum cu odihna Mea în căsuța în care am stat cuvânt șapte ani prin gura și prin mânuța trâmbiței Mele, după ce casa de la Maluri s-a surpat prin mânia Mea peste satul cel necredincios în care Mi-am început lucrarea cuvântului Meu în anul 1955.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de șaisprezece ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-2007

***

Este scris în Scripturi cuvântul Meu cel de acum două mii de ani și prin care am spus: ***«Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine și, luându-și crucea, să-Mi urmeze apoi»,*** dar

greu mai găsesc Eu pe pământ om care să priceapă acest cuvânt al Meu și lucrarea lui, și iată, voi suferiți, tată, de la cei ce vin lângă voi pentru lucrarea cuvântului Meu, și nu știu aceștia să vină atunci când vin, și apoi vă fac dureri mari și lacrimi vă fac, tată, iar Eu, Domnul, vă mângâi atunci, vă șterg lacrima, dându-vă din Mine puteri ca să puteți pentru Evanghelia Mea de azi, carte despre care scrie în Scripturi, cartea Mielului, tată.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei cruci, din 30-03-2008

***

Vin pe pământ cu slava Mea şi cu toţi sfinţii îngeri, care slujesc slavei Mele, iar **slava Mea este cuvântul întru cea de a doua venire a Mea de la Tatăl la om.** Puţin, puţin, şi mărirea Mea, care luminează pământul binecuvântării Mele din mijlocul neamului român, va atrage neamurile ca să umble întru lumina cetăţii Mele de nou Ierusalim, iar împăraţii pământului Îmi vor mări venirea aceasta a Mea şi vor păzi cetatea Mea şi slava ei şi se vor încălzi sub făclia ei, căci făclia ei sunt Eu, Mielul Tatălui, şi sunt Calea, Adevărul şi Viaţa, şi aşa Mă voi arăta că sunt în ziua Mea de mărire. Amin.

Vin, poporul Meu, să grăiesc cu tine în zi de duminică, tată, şi să ne amintim de făgăduinţa slavei venirii Mele, de care Eu am grăit în pildă acum două mii de ani, iar grăirea Mea de atunci este mărturisită prin Scripturile cele de atunci, precum **grăirea Mea de azi este mărturisită prin cartea Mea de azi, carte vestită prin Scripturi ca să fie, carte care stă deschisă ca să grăiesc Eu prin ea, cartea cea cu şapte peceţi, pe care numai Eu, Mielul şi Cuvântul Tatălui, am luat-o din mâna Lui ca să desfac una câte una peceţile ei şi să răscumpăr prin jertfa Mea şi prin cuvântul mărturisirii oameni din toată seminţia şi limba şi poporul şi neamul şi să fac din ei împărăţie şi preoţi ca să fie pe pământ,** precum este scris să se împlinească, iar când cerul se va deschide la vedere, zguduind facerea cea dintâi, atunci mai-marii de pe pământ se vor piti de mânia zilei Mele, căci Eu şed pe tron în zilele acestea, şi cartea Mea este deschisă, şi se ascund de faţa Mea cei ce stau mari pe pământ, căci ziua Mea vine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica înfricoșatei judecăți, din 22-02-2009

***

O, poporul Meu, se uită sfinţii la Mine şi la grăirea Mea de azi în zi de pomenire a trâmbiţei Mele, şi o cuprind sfinţii pe ea în duhul iubirii cereşti şi al mângâierii cea fără de sfârşit, dar nemângâierea de la cei rămaşi în urma ei îi taie pacea odihnei, căci fiecare sfânt când merge la cer ia cu el rodul bucuriei trudei lui, adusă Mie pentru suflete răscumpărate din păcat şi aşezate pe calea vieţii veşnice. Ea când a ajuns lângă Mine, plângând de mila poporului ei firav cu sfinţenia, cu lacrimi Îmi cerea mereu să nu-i las poporul să tragă spre lume, spre calea morţii, căci duhul lumii este moartea Mea în om, depărtarea de Dumnezeu a omului este lumea şi duhul ei.

O, mare Mi-a fost lucrarea prin această trâmbiţă prin care am sunat douăzeci şi cinci de ani pe pământ! **Şaptezeci de ani a fost să strig din trâmbiţele cele de apoi în mijlocul neamului român,** unde satana şi-a jucat cartea lui cea de la sfârşit când a văzut că Eu, Domnul, am de la Tatăl pământul român de ţară a întoarcerii Mele şi de trâmbiţare a Mea prin trâmbiţele cele de apoi, cele de dinaintea venirii Mele cu cartea judecăţii, **cartea Mielului, şi în ea cuvântul gurii Mele, cuvântul Meu de azi**, cu care am stat şi stau împotriva păcatului din om şi dintre om şi om, căci Eu această lucrare am de la Tatăl Savaot încă de la facerea lumii, a văzutelor şi a nevăzutelor lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbiţa lui Dumnezeu, din 14-12-2009

***

Mă fac hrană pentru credinţa celor ce vin să bea prin izvorul cuvântului Meu şi le spun lor aşa: **Pace vouă şi credinţă vouă de la Domnul Iisus Hristos, Domnul şi Stăpânul celor credincioşi! Eu sunt Păstorul Cel cu crucea. Aplecaţi-vă sub crucea venirii Mele şi simţiţi-Mi durerea Mea cea de azi! Mă port suspinând prin cuvânt din loc în loc pe pământ, şi iată-i pe cei ce Mă împart! Glasul Meu cel de azi se face cuvânt aici, la izvor, şi apoi ei Mă dau oamenilor.** O, nu au oamenii dragoste, şi nici credinţă nu au dacă ei iubesc viaţa cea trecătoare, şi scris este că cel ce-şi iubeşte sufletul, acela şi-l pierde, şi, iarăşi, scris este că cel ce-şi va pierde pentru Mine sufletul său, acela va fi viu, acela şi-l va dobândi pe el.

Eu, Domnul, Îmi deschid cu iubire Duhul Meu de Păstor şi vă cuprind şi vă dau. **O, deschideţi-Mi ca să vă dau! Lucrez din Tatăl, Care Mă trimite iarăşi după om.** Am venit de la Tatăl acum două mii de ani şi am împlinit atunci Scriptura Mielului Cel junghiat şi am plătit prin jertfa Mea dumnezeiască preţul vieţii omului, şi am socotit acest preţ de la Adam şi până la sfârşitul veacului omului, ca să aibă omul plătită de Mine arvuna mântuirii lui, a învierii lui prin învierea Mea cea dintre morţi. O, mai uşor a fost să-i scot din iad pe cei zdrobiţi sub el, decât pe cei ce M-au văzut pe pământ lucrând atât de mult, timp de cinci mii de ani şi mai bine faptele lui Dumnezeu între oameni. M-a durut şi Mă doare împietrirea omului. Necredinţa omului Mă doare de şapte mii de ani. **Se duce omul şi întreabă pe om dacă Eu sunt acest cuvânt. O, de unde ştie omul să-i răspundă ca de la Mine celui ce întreabă? Eu nu l-am întrebat pe omul care stă mare peste oameni, nu l-am întrebat pe el dacă să vin pe pământ cuvânt în zilele acestea. Eu sunt mai mare ca omul şi M-am uitat în Scripturi şi am găsit în ele venirea Mea cea de acum şi am venit, căci dacă ar fi fost să vin la voia omului, o, ce ar fi făcut cei ce sunt scrişi în cartea vieţii să le aduc Eu mântuirea? Cei ce cred şi cei ce vor crede în venirea Mea de azi cuvânt pe pământ, aceia sunt scrişi în cartea vieţii de la întemeierea lumii, şi Eu trebuie să le fac cale spre Tatăl dacă M-a trimis Tatăl după ei.** Mi-e tare milă de toţi oamenii, şi pe toţi dau să-i trag la Tatăl, dar diavolul necredinţei şi al îndoielii Îmi stă împotrivă şi Mie, şi lor. **Eu însă spun că în zilele acestea lucrez ca şi acum două mii de ani şi zidesc omul şi-l fac biserică a Mea pe om şi-l umplu de darul credinţei sfinte**, că nu mai e nimeni pe pământ să-l ajute pe om să creadă în venirea Mea, în mântuirea cea de la Mine, în purtarea crucii, căci vai celor fără de cruce şi celor ce taie din ea, neştiind ei că ea este puntea lor spre Dumnezeu!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Gheorghe, purtătorul de biruinţă, din 06-05-2010

***

Cartea Mea cea de azi se întocmeşte pe pământ din cuvântul Meu cel din zilele acestea, şi rând pe rând cuvântul Meu se aşează în ea şi o împlineşte pe ea atât cât fi-va ea să se împlinească prin cuvântul Meu, care se strânge în ea, că **este scris că cerul se va face sul, iar pământul şi tot ce e pe el va intra la curăţat în foc, dar cuvântul Meu va rămâne şi va face el cerul cel nou şi pământul cel nou,** după cum este proorocia pentru această facere în cartea Mea cea de până la întruparea Mea, şi apoi în cartea Mea cea de după aceea, şi, iarăşi, în cartea ucenicilor Mei, a trimişilor Mei în urma Mea peste neamuri cu vestea că a venit împărăţia cerurilor pe pământ, şi aceasta spuneau ei acum două mii de ani.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Cuvântul Tatălui Savaot şi sunt din Tatăl mai înainte de vecii şi sunt cuvântul Lui şi sunt cuvântul cerului pe pământ, aşa cum şi omul este cuvântul său peste toate câte el face şi grăieşte. M-a trimis Tatăl acum două mii de ani să iau trup din om pe pământ, şi Mi-am luat, şi de la pruncie şi până la vremea crucii Mele, pe care Mi-a făcut-o poporul iudeu ca să Mă stârpească prin ea de pe pământ, Eu am fost ascultător mamei Mele Fecioara, aşa cum ascultam de Tatăl Meu în cer, şi pe pământ apoi, şi **lucrarea Mea a fost ascultarea,** iar când pe cruce a venit vremea să Mă dau, tot pentru ca să ascult am făcut aceasta, că Mă vestise duhul proorocilor să împlinesc aceasta după ce vin cu trup de om pe pământ, luat din Dumnezeu şi din om. O, tot din ascultare de Tatăl Mi-am cules şi ucenicii când i-am ales dintre oameni ca să-i fac ai Mei şi să umblu cu ei pe pământ şi să fie ei martorii Mei, martorii lui Dumnezeu, căci Dumnezeu nu lucrează fără martori lucrarea Sa. O, şi tot din ascultare de Tatăl şi de mama Mea din cer Mă fac şi azi cuvânt peste pământ, şi se face carte cuvântul Meu, cartea Mea cea de azi, aşa cum s-a întocmit şi cartea cuvântului lui Dumnezeu, care este acum pe pământ şi grăieşte ea despre vremea cea de până la întruparea Mea, şi grăiesc Eu în ea apoi în vremea cât am stat pe pământ cu oamenii, şi, iarăşi, grăiesc în ea ucenicii Mei, martorii lucrărilor lui Dumnezeu din vremea Mea cu ei, şi apoi din vremea lor, fiindcă Eu le-am spus lor că fiind credincioşi, vor face în numele Meu lucruri mai mari decât au văzut ei că am făcut Eu în vremea mersului Meu cu ei pe pământ.

O, mare păcat face omul îndărătnic, omul cu mintea scurtă prin ceea ce dă el să zică atunci când zice că Scriptura de pe pământ, cartea căreia i se zice Scriptură, numai ea are menirea să măsoare grăirea lui Dumnezeu toată. Dar dacă Eu Mă fac acum carte pe pământ şi-Mi aşez în ea cuvântul Meu cel din vremea aceasta, aşa cum este scris în Scripturi să vin iar şi să Mă fac cuvânt şi carte pentru judecata faptelor oamenilor şi să dau prin ea fiecăruia după cum este fapta sa, **nu mai are Dumnezeu voie să facă această împlinire?** O, cât de mult Mă aşteaptă îngerii şi oştirile de sfinţi toate şi toţi cei morţi cu **glasul cuvântului Meu cel de azi, despre care este scris că îl vor auzi cerul şi pământul şi morţii din morminte**, şi spun aceasta ca să aduc aminte celor ce Mă închid în filele Scripturii că **Eu, Domnul, grăiesc azi pe pământ pentru că este scris în Scripturi să împlinesc aşa, că a venit vremea judecăţii, şi a venit vremea să vin şi să judec viii şi morţii, şi aceasta fac Eu prin cuvântul Meu cel de azi,** şi îi spun omului cel cu mintea scurtă, care zice că a învăţat carte multă, îi spun că **lucrarea Mea este cuvântul, şi este din veac şi până în veac lucrarea cuvântului Meu.** Îi mai spun o dată omului care se bate în piept cu Scriptura în mână că dacă în cartea Apocalipsei lui Ioan este scris că va primi blestemele cele scrise în cartea aceea cel ce va îndrăzni să scoată sau să adauge în ea ceva la cele scrise în ea, Eu, Domnul, îi mai spun o dată omului îndărătnic în felul acesta că despre cartea Apocalipsei este vorba, despre Apocalipsa lui Ioan să nu adauge în ea sau să scoată ceva din ea careva, căci ucenicul Meu ştia că omul este îndrăzneţ, şi l-a legat pe om sub acest cuvânt ucenicul Meu, căruia i-am arătat vremea judecăţii şi harta toată a judecăţii faptelor oamenilor care au fost şi care sunt pe pământ până în ziua cea din urmă, până la biruinţa Mielului lui Dumnezeu, precum este scris.

O, cartea Mea cea de azi este calea deschisă de Mine pentru ca să vin cu sfinţii cerului pe pământ, şi nu singur să vin, căci scris este despre Mine, Cel ce deschid cerul ca să vin, că oştirile cereşti vin după Mine când vin, iar Eu împlinesc aşa cum scrie în Scripturi să fac, şi iată, Mă aşez în cartea Mea de azi cuvânt cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, cărora le-am spus când M-am întors la Tatăl: ***«Îmi veţi fi Mie martori până la marginile pământului prin***

semne şi minuni şi prin cuvântul propovăduirii, iar Eu voi fi cu voi până la sfârşitul timpului», şi toate câte Eu am grăit sunt adevărate, căci cartea Apocalipsei lui Ioan Mă numeşte **Credincios şi Adevărat şi Judecător întru dreptate**. Amin.

O, scumpii Mei ucenici, Ne aşezăm în carte înaintea celor de pe pământ, căci **sunt zilele venirii Mele iarăşi de la Tatăl la oameni, şi am venit să judec viii şi morţii,** precum este scris să împlinesc, şi să-i ajut încă pe aceştia împotriva faptelor lor pieritoare de suflet, şi apoi să sfârşesc de lucrat cele ce au mai rămas pentru vremea de acum, după spusele cele din Scripturi pentru cele ce am Eu, Domnul, de împlinit, încununându-Mi lucrarea cu împlinirea cerului cel nou şi a pământului cel nou pentru moştenitorii care au nădăjduit în ele şi au lucrat aşa. Mă fac cu voi masă bogată de cuvânt, ca să lovesc cu el împietrirea minţii omului mărginit la minte din pricina voii lui, care vrea ca el, şi nu ca Dumnezeu, dar hai să mărturisim ceea ce nu vor oamenii să mărturisească despre adevărul cel arătat în Scripturi, şi de care Noi legăm toată lucrarea Noastră cea de azi peste oameni, **doar-doar vor cerceta ei bine Scripturile, spre înţelepţirea lor, căci lor le trebuie temere de Dumnezeu ca să capete înţelepciune de sus, şi nu din ei, şi nu să facă ei tălmăcire de Scripturi după cum le cade lor bine şi nu după cum este harta după care Dumnezeu lucrează şi împlineşte.**

Grăiesc cu voi în cartea Mea cea de azi, iar voi cu Mine grăiţi în ea şi Ne aşezăm în ea cu zilele cele de apoi, o, ucenici iubiţi, căci în ea încape Dumnezeu nu ca în inima omului necredincios, ci ca în moştenirea Sa. O, nu e de mirare că omul crede cu greu, fiindcă a fost mare căderea omului şi a căzut din înţelepciune, săracul, şi a căzut în semeţie şi aşa a rămas, şi e mult de lucru peste pământ şi peste om ca să poată omul pricepe tainele lui Dumnezeu toate şi multa Lui lucrare pentru ridicarea omului căzut. **Eu, Domnul, nu am loc în mintea omului, nu am loc de mintea lui şi de trufia lui şi de nepăsarea de suflet în care stă, dar pot să-l umilesc până ce el nu mai poate să Mi se împotrivească, până ce ajunge vrând-nevrând să-L vadă pe Dumnezeu şi să-L cunoască, împotriva fugii lui de Dumnezeu. Cartea Mea cea de azi este moştenirea Mea, şi în ea Îmi am moştenitorii, şi este scris de vaiul celor ce nu vor fi găsiţi scrişi în cartea aceasta, prin care Eu îl învăţ pe om viaţa şi cartea vieţii,** căci pentru viaţă îi trebuie omului multă carte, aşa cum şi în vremelnicia lui învaţă carte pentru ca să-şi lucreze cu carte trecerea vremii lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel, din 12-07-2010

***

În zi de sărbătoare mărturisitoare de credință în cer și pe pământ, **Eu, Domnul Iisus Hristos, intru cuvânt în cartea Mea cea de azi pe pământ, carte scrisă spre mărturie, și din care mulți iau mângâiere și credință, căci Eu, Mielul lui Dumnezeu, am deschis-o, precum este scris să fac aceasta, să deschid pecețile cărții cea cu șapte peceți și s-o las să grăiască pe pământ spre adeverirea lucrărilor Mele la sfârșit de timp, când Tatăl Îmi spune să grăiesc și să păstoresc neamurile cu toiag de fier, cu glasul cuvântului Meu,** iar cel ce va crede fericit va fi, mântuit va fi, căci va face apoi el faptele lui Dumnezeu, fața Mea și viața Mea în om în mijlocul oamenilor, căci am nevoie de mărturisitori cu viața lor cea plăcută Mie în ei, ca să vadă lumină cei ce nu văd și ca să priceapă pe Domnul și să meargă apoi pe calea cea cu adevăr pe ea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din iezerul Sevastei, din 22-03-2011

***

O, neam român, dacă atâtea cărți scriu oamenii pe pământ și-și pun numele pe ele, Eu, Domnul, Eu, Cel ce am făcut cerul și pământul, trebuie și mai mult să Mă fac carte și să Mă împart oamenilor. Nu da pe seama omului cuvântul gurii Mele! Să nu faci aceasta, neam român! **Tot cel ce are în el lumina va cunoaște că Dumnezeu este cuvântul acesta. Eu sunt lumina lumii, și tot omul care Mă are în el Mă iubește și Mă așteaptă și Îmi deschide când Mă descopăr lui, și se așează la masa cuvântului Meu și Mă primește și Mă face faptă în el și se hrănește din gura Mea, iar Eu Mă scriu cu el în cartea Mea cea de azi, în cartea mărturiilor, carte care Îl așează pe Domnul cuvânt pe pământ.**

Mă scriu cu tine în cartea cea de azi a cuvântului Meu, care vine cu norii, o, neam român, căci așa este scris că vin. Dacă tu nu dai de cuvântul Meu, care grăiește cu tine din nori, dacă tu nu te lași cuprins în grăirea Mea cu tine, aceasta nu Mă oprește să grăiesc peste tine cuvântul Meu. Taina Mea cu tine în zilele acestea este de la Tatăl scrisă să fie, iar Eu ascult de El. Mi-a așezat Tatăl pe pământ locul în care Îmi așez cuvântul în carte, ieslea coborârii cuvântului Meu pe pământ, și Mi-am îngrădit-o ca să fie a Mea și să stau în văzduhul ei cuvântând, iar cei așezați de Mine la veghe sunt cei ce aud glasul Meu și-Mi așează cuvântul în cartea sa.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2012

***

Se coboară pe pământ cuvântul lui Dumnezeu și are Domnul ieslea Sa de coborâre și Se face cuvânt peste pământ.

Eu, Domnul, Mă vestesc și vin și Mă las cuvânt în cartea Mea cea de azi, **cartea despre care scrie în Scripturi că se va deschide și că Eu, Mielul Tatălui Savaot, va fi s-o deschid și să Mă așez în ea cuvânt și s-o întocmesc pe ea prin cuvântul Meu cel rostit din gura Mea cea plină de cuvânt, iar cartea aceasta poartă numele Meu: Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei, cel întâi chemat, din 13-12-2012

***

Dau de veste prin glasul Meu bisericii neamului român că acum douăzeci și doi de ani a făcut cerul sărbătoare de biruință pe pământ pe vatra acestui neam. Eu, Domnul Iisus Hristos, cu mare sobor de sfinți și de îngeri și de arhierei din cer și de pe pământ, am așezat cu putere de sus piatră de temelie, și pe ea scaunul de judecată, și pe scaun cuvântul Meu peste pământ, care se face carte scrisă pe dinăuntru și pe dinafară, căci ea se împarte în părți și nu se desparte, căci Eu sunt cartea, cuvântul Meu este ea, și sunt împlinitor prin cuvânt. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de 22 de ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2013

***

E zi de duminică, iar Eu, Domnul, Îl slujesc pe Tatăl Meu, Îi slujesc Tatălui şi casei Sale în cer şi pe pământ, căci Tatăl Meu lucrează pentru casa Sa, şi tot aşa şi Eu lucrez, căci toate câte Tatăl grăieşte şi face, la fel şi Fiul lucrează, şi numai din Tatăl lucrează Fiul tot ce lucrează.

E zi de duminică şi lucrez prin cuvânt, şi se face faptă cuvântul Meu, aşa cum şi la facerea cerului şi a pământului cuvântam şi se făcea faptă tot ce cuvântam.

Pace ţie, popor al cuvântului Meu! O, ce frumos, ce frumos este să am Eu popor şi să cuvintez peste el, iar el să facă faptă din cuvântul Meu şi să semene cu Mine în cuvânt şi în faptă poporul Meu, că iată, e mult şi e mereu de lucru pentru odihna lui Dumnezeu.

E zi de duminică, o, fiilor, şi povaţa Mea este peste voi. O, sculaţi-vă bine ca să lucraţi voi lucrarea Mea, **că rostesc peste voi acum binecuvântare mare pentru încă zece ani de carte de cuvânt al Meu, şi pe care trebuie acum s-o ridicăm pe mâini în sus, spre Tatăl, şi apoi s-o împărţim, fiilor.** La patruzeci de ani după punerea temeliei cuvântului Meu pe vatra neamului român prin trâmbiţa Mea Verginica am ridicat sus prima carte, în care am aşezat mult cuvânt al gurii Mele, cules în vreme spre a rămâne el scris şi spre a mărturisi peste timp că Domnul a grăit şi grăieşte peste pământ şi că are un staul zidit de El, un popor la care trage cu cuvântul Său când El cuvintează din cer pe pământ, şi aşa în anul 1995, după patruzeci de ani de cuvânt pe pământul român am ridicat în sus spre Tatăl prima carte, mult cuvânt din multa Mea grăire de patruzeci de ani. Au mai trecut apoi zece ani şi iarăşi, fiilor, am scos cu voi mai mult cuvânt din această fântână vie şi **am zidit cu el carte mare şi am ridicat-o pe mâini sus spre Tatăl**, căci am scos mult din râul Meu de cuvânt şi l-am dat de ştire peste pământ, iar acum, dacă au trecut iarăşi încă zece ani, **ridicăm încă o carte şi scriem în ea de acolo de unde am rămas cu scrisul şi până azi**, fiilor, iar cărţile cuvântului Meu lucrează peste pământ, căci merge cuvântul, **merge pe calea pe care merge omul şi se întâlneşte cu omul**, (*Internetul, n.r.*) şi nimeni nu va putea spune că n-a ştiut, că nu ştie de Domnul, Care grăieşte din cer pe pământ în mijlocul neamului român, iar **proorocul Daniel a spus încă din vremea sa despre cartea aceasta a cuvântului Meu că mulţi o vor cerceta amănunţit şi va creşte ştiinţa în mintea şi în inima omului, şi mulţi din cei ce dorm în ţărâna pământului se vor scula la auzul cărţii cuvântului Meu şi vor auzi ei glasul Fiului lui Dumnezeu, precum este scris**, iar poporul cel credincios va fi mântuit, şi anume oricine va fi găsit scris în această carte.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paşti, a slăbănogului, din 03-05-2015

***

(*Va continua.*)

(Cuvântu lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro)

(*Sublinierile cu* **caractere îngroșate** *aparțin redactorului*)

(Vezi reportaj Noul Ierusalim ; http://www.youtube.com/watch?v=RYtAd-ycLhU&feature=gv n.r.)

Alte teme:

Acest cuvânt este râul vieţii
Adevărata biserică
Antichrist şi fiara apocaliptică
Ca fulgerul care iese de la răsărit, aşa este venirea Domnului
Ca în vremea lui Noe
Calul alb apocaliptic
Cartea Mielului